

CONDUCERE

 Mulțumesc, Frate Williams. Salutări, Fratelui Salano și soției lui, și tuturor delegaților prezenți la acest banchet în această seară. Cu siguranță este un mare privilegiu să fiu aici. Am așteptat cu nerăbdare acest moment de când am pornit în această direcție.

² Și eu—eu vreau să-i mulțumesc acelei doamne, nu îmi amintesc numele ei, Billy tocmai mi-a spus, că mi-a dat o cutie de bomboane de Crăciun, și că le-a adus la mașină cu câteva momente în urmă. Sora, nu îmi amintesc cum o cheamă, este de aici din California. Este primul meu cadou de Crăciun. Deci îți—îți mulțumesc pentru acesta.

³ Acum, în această seară este... Acum în Tucson este ora nouă și zece minute, dar aici cred că este abia ora opt și zece minute. Astfel noi... Am cumva impresia că oamenii consideră că, sunt cam lung când predic, astfel eu—eu sper... [Adunarea aplaudă—Ed.] Vă mulțumesc. Așa o... niște oameni foarte amabili aici. Vă mulțumesc.

⁴ Dar sunt—sunt cam epuizat, aproape, de la atâtea predici, în seara asta, am predicat atât de mult din—din Shreveport și de-a lungul țării (venind încoace) seară de seară, și devii puțin—puțin agitat, știți, și înfrigorat, și gâtul devine răgușit. Am început la Shreveport. Mi-am pierdut părul când eram... acum câțiva ani. Și am o perucă care o pun când predic în nordul țării, ca să nu răcesc. M-am dus la Shreveport și am uitat de ea, și chiar am răcit. Acel vânt care bate din toate părțile, chiar nu vă puteți imagina. S-a desprins accidental, și pielea încă este delicată, și doar puțină transpirație și m-a prins chiar în gât; am fost nevoit să anulez multe adunări. Așadar sunt un picuț răgușit în seara asta.

⁵ Vrem să spunem totuși, că am avut un timp minunat venind aici, în adunări. Seara trecută am avut un timp minunat sus în... cu frații, sus, în cealaltă filială. Și astfel am avut o mulțime mare și prezență minunată, oamenii atât de respectuoși și amabili. Așa că asta mă face să mă simt foarte bine să fac parte din Evanghelia Deplină a Oamenilor de Afaceri. A fost...

⁶ Am un Mesaj, simt, că este din partea lui Dumnezeu. Este puțin ciudat pentru unii oameni. Și nu pot face nimic să fiu altfel... Trebuie să fiu exact ceea ce sunt. Și noi... Nu vreau să fiu diferit, doar că eu—eu trăiesc un moment de schimbare. Suntem...

⁷ Atât timp cât zidești zidul în linie dreaptă, este totul în regulă, zidarii pot continua drept înainte pe linie. Dar când trebuie să faci colțul, iată când momentul... Și noi nu construim

un zid; construim o casă, vedeți, așa că aceste cotituri trebuie să vină. Au venit în epoca lui Martin Luter, a lui John Wesley, și în epoca Penticostală; și este aici din nou. Astfel noi . . . este greu să întorci colțul. Dar sunt atât de recunoscător pentru . . . lui Dumnezeu, chiar dacă a fost atât de greu, oamenii au răspuns sută la sută. Așadar, suntem foarte recunoscători, vă mulțumim fiecăruia dintre voi.

Iar acum înainte să deschidem Cartea, să vorbim cu Autorul, dacă vreți, doar un moment, în timp ce ne plecăm capetele:

⁸ Dragă Dumnezeule, Îți suntem recunoscători în această seară pentru privilegiul de a-L cunoaște pe Isus Cristos (Mântuitorul nostru) Fiul Tău, în iertarea gratuită a păcatelor noastre, și să știm că Sângele Lui este suficient care a acoperit toate păcatele noastre și fărădelegile noastre. Sunt astfel șterse și puse în marea uitării lui Dumnezeu și Mireasa Lui va sta la Ospățul Nunții, pură, neamestecată, pentru a se căsători cu Fiul lui Dumnezeu. Cât Îți mulțumim pentru această atotsuficiență și pentru credința de a ști că nu ne încredem în propriile merite ci doar în meritul Lui, pentru ce a făcut El pentru noi. Suntem atât de recunoscători.

⁹ Îți mulțumim pentru succesul care l-au avut acești frați peste hotare și în țările unde flămânez și însetează după Dumnezeu. Mă rog, Doamne, că dacă se vor întoarce din nou, ca acei copii pe care i-au adus în Împărăție să fie străbunicii și bunicii copiilor pe care ei îi vor aduce la rândul lor. Îngăduie acest lucru, Tată.

¹⁰ Binecuvântează-ne împreună, în seara aceasta, și fie ca Duhul Sfânt să ne dea lucrurile de care avem nevoie. Închide-ne gurile la lucrurile pe care nu ar trebui să le spunem, și deschide-ne inimile să primim ce vrei să ne spui. Îngăduie, Tată. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

¹¹ Acum să deschidem în Biblie la un mic text despre care aș vrea să vorbesc puțin în această seară, și se găsește în Sfântul Marcu, capitolul 10.

¹² Și aveam . . . Acum câțiva ani, când vorbeam, eu—eu nici măcar nu trebuia să scriu o notiță, reușeam să îmi amintesc. Și nu trebuia să folosesc ochelari ca să citesc din Biblie. Dar de când am trecut de douăzeci și cinci de ani acum, de două ori, așa că este cam greu să—să fac ce făceam înainte. Și este ca o mașină uzată, dar încă funcționează. Uh-huh, vreau să continui să hurui înainte până când este . . . mă duc la mormanul de fier vechi ca să fiu modelat din nou. Aceasta este făgăduința.

¹³ Sfântul Luca, capitolul 10, și începem la . . . Cred că am spus versetul 21, dacă îl pot găsi aici pe undeva. Am greșit, este Sfântul Marcu. Îmi cer scuze.

¹⁴ Sfântul Marcu, capitolul 10, și al—al douăzeci- . . . începând cu versetul 21, vreau să citesc. Să luăm mai degrabă versetul 17:

Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui, și L-a întrebat, zicând, Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața eternă?

Pentru ce Mă numești bun? I-a zis Isus. Nimeni nu este bun decât Unul singur, Dumnezeu.

Cunoști poruncile: Să nu preacurvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu faci o mărturisire mincinoasă, să nu înșeli, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.

El I-a răspuns, Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.

Atunci a zis . . . Atunci Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit și i-a zis, Îți lipsește un lucru: du-te de vinde tot ce ai, și, dă la săraci, și vei avea comori în cer: apoi vino, și ia-ți crucea, și urmează-Mă.

Măhnit de aceste cuvinte, el a plecat întristat de tot, căci avea multe avuții.

Și fie ca Domnul să binecuvânteze citirea Cuvântului Său.

¹⁵ Acum, în această seară vom vorbi despre un subiect. Vreau ca textul meu să fie „Urmează-Mă,” iar subiectul meu: *Conducere*.

¹⁶ Acum este ciudat, dar m-am gândit că poate, astăzi în rugăciune. . . Și m-am lungit mult, și în fiecare seară m-am concentrat pe Mesajul pe care îl am, pe care Domnul mi l-a dat să îl spun. M-am gândit în seara asta, în această filială nouă, să îl abordez dintr-o perspectivă diferită. Și de multe ori am vorbit despre asta, l-am numit, „Tânărul Dregător Bogat.” Și—și mulți dintre lucrătorii de aici, frații mei, fără îndoială l-au abordat în diverse moduri. Și vreau să încerc să îl abordez într-un—un mod diferit față de cum am făcut-o vreodată, de data aceasta pe tema: *Conducere*.

¹⁷ Asta, țineți minte asta, că fiecare dintre noi, tânăr sau bătrân, primul vostru pas pe care l-ați făcut vreodată în viața voastră, cineva a trebuit să vă conducă. Exact. Și ultimul pas care-l veți face vreodată, cineva vă va conduce. Cineva trebuie să conducă.

¹⁸ Dumnezeu ne-a asemănat cu oile. Și dacă cineva știe despre creșterea oilor și natura oilor, păi, știți că o oaie nu își poate găsi drumul. Trebuie să fie condusă. Chiar și în țarcurile de abatorizare, aflăm că aduc oile acolo și sunt conduse la abator de o capră. O capră le conduce, și când ajunge la capătul jgheabului sare afară, și oile intră direct în abator. Astfel ele. . . Descoperim că oia nu își poate găsi calea.

¹⁹ Îmi amintesc de o experiență pe care am avut-o cu una, odată. Eram gardian de vânătoare în Indiana, și eram afară în câmp; și am auzit ceva, strigătul cel mai jalnic. Și era un—un mieluşel, își—își pierduse mama. Și el nu își putea găsi drumul

spre ea, și mama nu-și putea găsi drumul spre mieluşel. L-am ridicat pe micuț, și cât de liniștit s-a rezemat pe mine. Mergeam pe acolo, ținându-l pe micuț în brațe. Și behăia, și—și eu l-am auzit. Cum și-a cuibărit căpșorul în mine și parcă știa că eu—eu—eu îl voi ajuta.

²⁰ M-am gândit, „O Stânca Veacurilor, despicață pentru mine, ridică-mă în brațele Domnului Isus, voi fi atât de bucuros pentru că știu că eu—eu mă voi duce Acasă ca să fiu cu cei dragi.” M-am gândit, „La capătul călătoriei vieții mele, doar ia-mă în brațele Tale, Doamne, așa. Căci știu că voi fi purtat peste râu atunci, dincolo pe partea cealaltă unde nu vor fi necazuri, nici boli și nici alte lucruri de genul acesta, și voi fi cu cei dragi pe care i-am iubit.”

²¹ Și dacă veți studia natura, este un lucru important în natură. Fiecare lucru la care eu—eu privesc, și Dumnezeu a făcut, El este Autorul naturii. Natura funcționează în continuitate. Toată natura funcționează aproape în același mod. Observați, totul. . . . Așa cum am spus, seara trecută cred, că „Natura îl mărturisește pe Dumnezeu.” Chiar dacă nu ai avut niciodată o Biblie, ai putea totuși observa natura și să ști că această Biblie este Adevărul.

²² Eu—eu am avut privilegiul să călătoresc în jurul și în jurul lumii. Și am citit diferitele aspecte, și am văzut diferite religii; Mahomedanii, și am citit Coranul, și—și i-am văzut pe Sikhs, pe Jains, și pe Mahomedani, și pe Buddiști, și câte altele. Dar totuși, fiecare dintre ei, au o filozofie și o—o—o—o carte de crez și o carte de legi, și așa mai departe. Dar Biblia noastră este Adevărul, și Dumnezeuul nostru este Singurul care este drept; pentru că fiecare dintre ei este nevoit să indice spre un mormânt pe undeva unde se află încă fondatorul lor, dar Creștinătatea arată spre un mormânt deschis și poate trăi în Prezența Celui care a fost pus acolo. El este viu! El nu este un Dumnezeu care a *fost*, El este un Dumnezeu care *este*. Nu un „*Eu am fost*” sau „*Eu voi fi*,” ci „EU SUNT.”

²³ Și toată natura decurge în continuitate, așa cum am spus, vorbind despre Epocile noastre ale Bisericii (despre care avem cărțile acum care vor fi tipărite). . . . De ce am făcut. . . în scrierea mea despre Epocile Bisericii. Și cum vedem Biserica, cum Ea a ajuns la maturitate, a crescut exact așa cum face toată natura.

²⁴ Și zilele trecute am vorbit despre cum răsare soarele dimineța, este un copilăș, foarte plăpând, fără prea multă putere. Și pe măsură ce ziua trece, devine din ce în ce mai puternic. Pe la ora opt merge la școală, ca un băiat tânăr sau o fată tânără. Și apoi pe la ora unsprezece a terminat școala, și este gata pentru—pentru munca lui. Și apoi până pe la ora trei trece, de la vârsta mijlocie la bătrânețe. Și apoi moare după-amiaza. Este acela sfârșitul soarelui? Nu. Se întoarce a doua

zi dimineată, să mărturisească că există o viață, o moarte, o îngropare, o înviere. Vedeți? Vedeți?

²⁵ Observăm pomii, cum se mișcă ei și ce fac ei. Acum ceva timp am fost în Kentucky, îmi—îmi place să vânez veverițe, și m-am dus acolo în toamna anului să vânez veverițe cu un prieten de-al meu. Și era . . . era foarte uscat.

²⁶ Și oricine a vânat vreodată o veveriță cenușie, știe cât de greu este să le surprinzi. Când, frunzele, doar una dacă trosnește, și, oh, Houdini este un escapolog amator comparativ cu ele, cum reușesc să scape! Și apoi să încerci să tragi și să nimerești ochiul la cincizeci de metri, trebuie să fi un bun vânător să îți atingi limita într-o zi.

²⁷ Astfel, Dl. Wood, un prieten de-al meu, un—un Martor al lui Iehova convertit, era cu mine. Și noi . . . El a spus, „Cunosc o fermă pe aici unde este un om care are o mulțime de . . .” Noi le numim acolo, „văgăuni.”

²⁸ Câți știți ce este o *văgăună*? Ei bine, din ce parte din Kentucky sunteți, oricum? Vedeți? Și de acolo sunt eu.

²⁹ Ca aici într-una din aceste filiale, nu de mult; trebuie să spun asta fratelui Williams și celorlalți, frații. Au spus, „Ne vom ridica acum și vom cânta imnul—imnul național.”

³⁰ Și eu am spus, „Pentru casa mea dragă din Kentucky, departe . . .” Nimeni nu mi s-a alăturat, deci . . . Era singurul imn pe care îl știam. Și așa am fost—am fost acum . . .

³¹ Bine, domnule. [Fratelui Branham i se înmânează un bilet—Ed.] „Vă rog să vă rugați, pentru că o doamnă aici în încăperea, sângerează acum pe nas.”

Să ne rugăm:

³² Dragă Dumnezeu, Te rog, Doamne, Tu ești marele Vindecător și cer ca harul și mila Ta să atingă această femeie dragă chiar acum și să oprești acea sângerare. Ca oameni ai credinței adunați laolaltă, doamna a venit aici să se bucure de Cuvântul Domnului și de părtășia oamenilor, și Te rog, Doamne, chiar acum, să îl muștri pe vrăjmaș și să oprești sângerarea. În Numele lui Isus Cristos. Amin. (Și credem asta, noi credem.)

³³ Și continuăm cu scurta povestire pentru a obține un fel de sentiment înainte de a trece la câteva notițe pe care le-am scris aici, și câteva pasaje din Scriptură.

³⁴ Acum el a spus, „Păi, acest bătrân, hai să mergem să îl vizităm. Are multe văgăuni pe proprietatea lui,” a spus, „dar el este un necredincios.” A spus, „Dacă . . . Aproape că ne va blestema dacă mergem acolo.”

³⁵ Am spus, „Dar nu prindem nicio veveriță aici. Suntem cu cortul de două săptămâni.” Și noi eram murdari, și aveam fața nebarbierită.

36 Și el a spus, „Ei bine?”

Am spus, „Să mergem acolo.”

37 Așa că am mers câteva mile mai în jos, cam douăzeci de mile. Fusesem deja o dată în acea zonă, trei seri, într-o tabără Metodistă unde avuseseră loc niște lucruri mărețe pe care Domnul le făcuse, și un mare serviciu de vindecare în mijlocul Metodiștilor. Și atunci ne-am dus adânc peste niște dealuri și văgăuni și creste. Și trebuie să cunoști Kentucky ca să-ți dai seama în ce fel de loc trebuia să ajungi. Și așa cum mergeam acolo, am ajuns la o casă, și acolo stătea un bătrân, doi bătrâni, stăteau acolo afară cu pălăriile lor vechi trase pe față, și—și el a spus, „Iată-l,” a spus, „el este unul dur.” A spus, „El urăște cuvântul predicator,” a spus.

38 Astfel am spus, „Păi, mai bine stau în mașină, altfel nu vom mai vâna deloc.” Am spus, „Du-te tu și întreabă-l dacă putem vâna.”

39 Așa că a coborât din mașină, a intrat și a vorbit cu ei. Și în Kentucky, întotdeauna, știți, este, „intră,” și așa mai departe. Și așa că s-a dus acolo și a spus, „Mă întreb dacă am putea vâna puțin pe proprietatea ta.”

40 Bătrânul stătea acolo, în vârstă de vreo șaptezeci și cinci de ani, tutunul i se scurgea din gură, a spus . . . a scuipat, și a spus, „Cum te cheamă?”

El a spus, „Numele meu este Wood.”

A spus, „Ești rudă cu bătrânul Jim care locuia cândva . . .”

El a spus, „Da, sunt băiatul lui Jim.” A spus, „Sunt Banks. Da.”

41 „Păi,” a spus, „bătrânul Jim era un om cinstit.” A spus, „Cu certitudine, simte-te ca acasă.” A spus—a spus, „Ești singur?”

El a spus, „Nu, pastorul meu este acolo.”

A spus, „Ce?”

El a spus, „Pastorul meu este acolo în mașină,” a spus, „el vânează cu mine.”

42 A spus, „Wood, vrei să spui că ai ajuns într-atât de jos încât trebuie să cari un predicator cu tine oriunde te duci?”

43 Deci era un tip bătrân, dur, așa că m-am gândit că ar fi fost mai bine să ies din mașină, știți. Astfel am ieșit și mă plimbam prin jur, și el a spus, „Ei bine, și tu ești un predicator, huh?”

44 Am spus, „Da, domnule.” S-a uitat la mine din cap până în picioare; sânge de veritță, și murdar. A spus—a spus . . . Am zis, „Nu prea par a fi.”

45 A spus, „Ei bine, într-un fel îmi place asta.” A spus, „Știi, vreau să-ți spun ceva.” A spus, „Se presupune că sunt un necredincios!”

46 Am spus, „Da, domnule, am înțeles asta.” Am spus, „Totuși, nu cred că este un motiv de mândrie. Nu-i așa?”

47 Și a spus, „Păi,” a spus, „Nu știi.” A spus, „Îți voi spune care este părerea mea despre oamenii ca tine.”

Am spus, „Bine.”

48 A spus, „Voi lătrați la pomul greșit.” Și câți știți ce înseamnă asta? Vedeti? Înseamnă că este un câine mincinos, vedeti; ratonul nu este acolo în niciun caz, vedeti. A spus, „Lătrați la pomul greșit.”

Am spus, „Asta depinde de părere.”

49 Și a spus, „Păi,” a spus, „uite, vezi hornul acela vechi acolo sus?”

„Da.”

50 „M-am născut acolo, acum șaptezeci și cinci de ani.” Și a spus, „Am locuit chiar aici pe aceste dealuri, peste tot în jur, în toți acești ani.” Și a spus, „M-am uitat spre ceruri, m-am uitat încoace și încolo, și, cu siguranță, în toți acești șaptezeci și cinci de ani, aș fi văzut ceva care să semene cu Dumnezeu. Nu crezi?”

51 Am spus, „Păi, depinde la ce te uiți, înțelegi, sau ce cauți.”

52 Și a spus, „Păi,” a spus, „Eu—eu cu certitudine nu cred că există o astfel de făptură. Și eu cred că voi pur și simplu vă duceți și îi înșelați pe oameni, le luați banii și așa mai departe. Și așa stau lucrurile.”

53 Am spus, „Păi, tu ești un cetățean American, ai dreptul la propria—propria ta gândire.”

54 A spus, „A fost un om, odată, despre care am auzit,” a spus, „care eu sigur aș . . . Dacă el . . . Dacă aș avea vreodată ocazia să vorbesc cu acel om,” a spus, „Aș vrea să—să-i adresez câteva întrebări.”

Am spus, „Da, domnule.”

55 A spus, „Era un predicator, s-ar putea să-l cunoști.” A spus, „A avut o adunare aici în Campbellsville, nu de mult, într-o curte a bisericii acolo, într-un camping.” Și a spus, „am uitat numele lui.” A spus, „E din Indiana.”

Și—și am spus, „O? Da, domnule.”

56 Și Fratele Wood a început să spună, „Păi, eu . . .” („Nu-i spune.”) Și astfel a spus . . .

Am spus, „Ce știi despre el?”

57 A spus, „Ei bine,” a spus, „doamna bătrână . . .” (cineva „acolo sus, pe deal . . .” A spus, „Știi, era pe moarte cu cancer.” Și a spus, „Eu și soția urcam acolo dimineața ca să—să-i schimbăm patul.” A spus, „Nu puteau să o ridice nici măcar cât să o pună pe ploscă,” a spus, „trebuia să fie trasă cu un cearceaf.” Și a

spus, „Era pe moarte. Fusese la Louisville, și a spus că doctorii renunțaseră la ea și au spus că ea ,va muri.’

⁵⁸ „Și sora ei s-a dus la acea adunare, și a spus, ,Acel predicator stătea sus acolo pe platformă, s-a uitat înapoi spre audiență și a chemat-o pe această femeie pe nume, și i-a spus, ,Când ea a plecat, a luat o batistă și a pus-o în po—poșeta ei.” Și a spus numele acestei femei de aici, douăzeci de mile mai jos de aici, și a spus cum suferea cu cancer, care era numele ei, și prin tot ce trecuse; a spus, ,Ia acea batistă și pune-o peste acea femeie,” și a spus că „femeia va fi vindecată de cancer.””

⁵⁹ Și a spus, „Au venit aici în seara aceea.” A spus, „Sincer, am auzit cele mai îngrozitoare țipete acolo sus. Am crezut că eliberaseră Armata Salvării acolo sus pe vârful dealului. A spus, ,Ei bine,’ am spus, ,cred că sora bătrână este moartă.’ A spus, ,Noi vom . . . Măine vom merge și vom lua căruța, și cum o vom scoate ca să o ducem la drumul principal,’ și a spus, ,ca să poată fi dusă la pompele funebre.’ Și a spus că . . . Am așteptat. Nu era nevoie să mergem la acea oră noaptea.” A spus, „Este cam la o milă în sus pe deal aici.” A spus, „Ne-am dus acolo a doua zi dimineață, și știți ce s-a întâmplat?”

Am spus, „Nu, domnule.”

⁶⁰ A spus, „Ea stătea acolo și mânca plăcinte cu mere, și bea cafea, cu soțul ei.”

Am spus, „Serios?”

A spus, „Da, domnule.”

„O!” Am spus. „Acum, domnule, tu chiar nu vorbești serios.”

⁶¹ A spus, „Ceea ce mă deranjează este . . . cum a putut omul acela să știe asta, dacă nu fusese niciodată în ținutul acesta.”
Vedeți?

Și am spus, „O, tu nu crezi asta.”

A spus, „Este adevărul.”

Am spus, „Tu crezi asta?” Vedeți?

⁶² El—el a spus, „Ei bine, du-te acolo sus pe deal, îți pot dovedi.”
Acum, el îmi predica mie, vedeți.

⁶³ Astfel eu—eu am spus, „Hm-hm.” Am luat un măr de pe jos, și—și am spus, „Pot să iau unul din aceste mere?” Și l-am frecat pe haine.

⁶⁴ El a spus, „Ei bine, le mănâncă viespile, cred că poți lua și tu unul.” Și atunci . . . Și acum am spus, „Ei bine . . .” Eu—eu am mușcat . . . am mușcat din el, și am spus, „Este un măr bun.”

⁶⁵ A spus, „O, da.” A spus, „Știi ce? Am plantat acel pom acolo, oh, acum patruzeci de ani, sau ceva de genul acesta.”

Am spus, „O, chiar?”

„Da, domnule.”

66 Și am spus, „Ei bine, și în fiecare an. . .” Am spus, „Am observat că încă nu am avut îngheț, e începutul lui August.” Și am spus, „Frunzele cad din pomi.”

67 „Da, domnule. Așa este, vine toamna. Cred că va veni mai devreme anul acesta.”

68 Am spus, „Da, domnule.” Am schimbat subiectul, vedeți. Și el a spus. . . Am spus, „Păi, știi, e ciudat,” am spus eu, „cum se scurge seva din pomul acela.” Am spus, „Și acele frunze cad, și totuși nu este. . . nu au suferit niciun îngheț ca să omoare frunza.”

69 Și el a spus, „Păi,” a spus, „ce legătură are asta cu ceea ce vorbim noi?”

70 Și am spus, „Ei bine, eu—eu mă întreb.” (Știți, mama spunea mereu, „Dă-i vacii destulă frânghie și se va spânzura singură, știi.” Așa că eu îi dădeam frânghie din belșug.)

71 Astfel a continuat, și a spus, „Păi, da, ce legătură are una cu alta?”

72 Am spus, „Știi, Dumnezeu face să crească acele mere, și tu te bucuri de acele mere și frunze, și stai la—la umbră și așa mai departe. Se duce jos în toamna fiecărui an și,” am spus, „vine sus înapoi din nou cu merele și cu frunzele din nou.”

73 Și a spus, „O, așa e natura. Vezi, așa e natura.”

74 Am spus, „Păi, desigur, așa e natura.” Am spus, „Este natura, dar Cineva trebuie să controleze natura.” Vezi, eu. . . el a spus. . . „Spune-mi acum ce face asta?”

75 Și el a spus, „Păi, este pur și simplu—pur și simplu natura.”

76 Am spus, „Cine este acela care îi spune acelei frunzulițe acum, și. . .?” Am spus, „Acum, motivul pentru care frunza cade, este pentru că seva coboară în rădăcină. Ce s-ar întâmpla dacă seva ar rămâne în pom în timpul iernii? Ce s-ar întâmpla?”

77 A spus, „Ar omorî pomul.”

78 „Ei bine,” am spus, „acum, ce inteligență face ca seva să coboară în rădăcini, spune, „Pleacă de aici acum, vine toamna, coboară în rădăcini și ascunde-te”? Și rămâi în rădăcini ca un mormânt; și apoi primăvara următoare urcă din nou, face mai multe mere, și face mai multe frunze și așa mai departe.”

79 A spus, „Așa e natura, așa face.” A spus, „Vremea! Schimbarea, ști, vine toamna.”

80 Am spus, „Pune o găleată de apă pe stâlp acolo, și să vedem dacă natura o lasă să curgă la baza stâlpului și o aduce înapoi sus din nou. Înțelegeți?” Vedeți?

„Păi,” a spus, „s-ar putea să ai dreptate.”

Am spus, „Gândește-te la asta cât mergem la vânătoare.”

Și el a spus, „Păi,” și a spus, „vânați unde vreți.”

81 Și am spus, „Când mă voi întoarce, dacă tu îmi vei spune mie ce inteligență face ca acea sevă să se scurgă din acel pom, în rădăcini, să rămână toată iarna și să se întoarcă iarna următoare, eu îți voi spune ție că este aceeași Inteligență care mi-a spus mie despre acea femeie de acolo.”

A spus, „Ți-a spus ție?”

Am spus, „Da, domnule.”

El a spus, „Tu nu ești predicatorul acela!”

Am spus, „I-ai ști numele?”

A spus, „Da.”

Am spus, „Branham?”

El a spus, „El este.”

Am spus, „Așa—asa este.” Vedeți?

82 Știți ceva? L-am condus pe bătrân la Cristos, chiar acolo pe baza propriei lui mărturisiri.

83 Și un an mai târziu eram acolo și am tras mașina (cu numere de Indiana) în curte. Ei se mutaseră, el murise. Așa că, atunci când m-am întors, soția lui era acolo și m-a certat zdravăn; am crezut că aveam permisiune să vânez. Și ea a ieșit acolo, a spus, „Nu știi să citești?”

84 Am spus, „Da, doamnă.”

A spus, „Nu ai văzut acele semne pe care scrie ‚Vânătoarea interzisă!’?”

85 Am spus, „Ba da, doamnă, dar,” am spus, „Eu—eu am permisiune.”

86 „Nu ai permisiune!” a spus. Și a spus, „Avem acest loc—loc afișat de mulți ani.”

87 Am spus, „Păi, soră, atunci eu—eu am greșit, îmi pare rău.”

88 Și a spus, „Nu îți pare rău deloc! Acele numere de înmatriculare de Indiana, și parcați aici, sunteți cei mai nerușinați oameni!”

Am spus, „Aș putea să explic?” Am spus . . .

Ea, „Cine ți-a dat permisiunea?”

89 Am spus, „Nu știi chiar . . .” Am spus, „Era un bătrân care stătea acolo afară pe verandă, când am venit anul trecut, și noi am vorbit despre Dumnezeu.” Vedeți?

Și ea s-a uitat, și a spus, „Ești Fratele Branham?”

Și am spus, „Da, doamnă.”

90 A spus, „Iartă-mă. Nu am știut cine ești.” A spus, „Vreau să-ți spun mărturia lui. În ultimele lui clipe, și-a ridicat mâinile și a lăudat pe Dumnezeu.” A spus, „A murit în credința Creștină, și a fost purtat la Dumnezeu.” Vedeți?

91 „Dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga imediat.” Există ceva în natură.

92 Observați păsările, observați animalele, observați totul, și observați natura.

93 Observați porumbelul micuț cum zboară. Ce pasăre deosebită este, vedeți. El—el nu are fiere, nu poate mânca cum poate mânca corbul. Înțelegeți? Nu are fiere în el. El nu trebuie să se scalde în—în—în apă, pentru că el are ceva în interior; îl curăță din interior spre exterior, vedeți.

94 Așa este un Creștin. Așa S-a reprezentat Dumnezeu pe Sine, într-un—într-un—într-un porumbel. Vedeți, pentru că . . . și . . . Isus a fost reprezentat ca un Miel. Întotdeauna în natură îl veți afla pe Dumnezeu. Și Dumnezeu ne aseamănă cu oile care trebuie conduse. Ați observat vreodată acolo, am avut o predică despre asta acum ceva timp? Că Porumbelul s-a pogorât peste Miel, să conducă Mielul, și El L-a condus la junghiere. Porumbelul! Acum, dacă acel Miel . . . Acel Porumbel nu s-ar fi putut pogori peste niciun alt tip de animal, pentru că ambele trebuiau să fie de aceeași natură. Înțelegeți? Dacă Porumbelul s-ar fi așezat pe un lup, și acesta ar fi pufnit sau ar fi mârâit, Porumbelul Și-ar fi luat zborul.

95 Ei bine, așa este și acum. Și modurile noastre rele, Duhul Sfânt doar Își ia zborul și pleacă. Trebuie să fie aceeași natură. Pasărea Cerului, porumbelul; cel mai blând animal de pe pământ, mielul; se pot înțelege bine. Și când Duhul Sfânt vine peste noi și ne face făpturi noi, atunci El ne poate conduce. Dar dacă noi încercăm să trăim aceeași viață veche, nu va funcționa! Chiar nu va funcționa.

96 Acum, probabil primul pas pe care l-ați făcut vreodată în viața voastră, vorbind despre conducere, probabil au fost mâinile unei *mame* bătrâne și blânde. S-ar putea ca acele mâini să nu se miște în seara aceasta, aici într-un cimitir pe undeva, dar aceea a fost mâna care v-a ținut să faceți primul pas.

97 Apoi după ce mama v-a învățat să mergeți, și ați făcut câțiva pași și apoi ați căzut, și v-ați ridicat din nou, și crezând că făceați lucruri mari, atunci ea v-a încredințat *învățătoarei de școală*. Și atunci ea a început să vă îndrume într-o educație; cum și ce trebuie să faceți, și cum trebuie să învățați, și—și așa mai departe.

98 Apoi după ce învățătoarea de școală a terminat cu voi, atunci v-ați întors înapoi și *tatăl* vostru v-a luat în primire. Atunci când tata v-a luat în primire, el v-a învățat poate despre afaceri; cum să fiți un om de afaceri de succes, cum să faceți lucrurile bine. Mama voastră v-a învățat cum să fiți o—o gospodină, cum să gătiți, și așa mai departe.

99 Apoi după ce ei au terminat cu voi, atunci *slujitorul* sau *preotul* s-a ocupat de voi.

¹⁰⁰ Dar *acum* cine vă conduce? Asta este întrebarea acum. Acum, toți suntem conduși de ceva în această seară. Trebuie să fim. Suntem conduși. Observați!

¹⁰¹ Acum să observăm acest tânăr . . . ce l-a influențat. Să ne uităm la . . . acest om tânăr de afaceri, așa cum l-am numi, pentru că era un om de afaceri. Era un om mare de succes. Să ne uităm la conducătorii lui.

¹⁰² Poate că, mai întâi, mama lui îl învățase când era un băiețel, lucrurile ce trebuia să le facă. Tatăl lui făcuse din el o persoană bună, de succes, și poate că i-a lăsat o—i-a lăsat o moștenire, pentru că el însuși era un dregător; poate că tatăl lui murise, așa că el era un—un om de afaceri. El era un . . . Să-l numim, astăzi, ca un om de afaceri Creștin; sau, el era un om de afaceri religios, cred că asta ar fi cea mai bună citare.

¹⁰³ Acest om era religios, nu era nicidecum un necredincios. Și fusese învățat de mama lui cum să facă ceea ce este bine, cum să meargă, cum să se îmbrace. Fusese învățat de tatăl lui, o afacere mare, și cum să fie un om de succes; și afacerea lui avea succes. Și tatăl și mama lui fuseseră creșcuți în biserică, și ei îl îndrumaseră la preot. Și preotul făcuse din el un bărbat cu adevărat religios. Așadar, el era un om de înaltă cultură, era un băiat bun, cu un caracter bun.

¹⁰⁴ Dacă Isus Cristos s-a uitat la el și l-a iubit, înseamnă că era ceva real în tânăr. Exact. Pentru că Biblia a spus aici, aflăm în Marcu, „Isus uitându-se țintă la el, l-a iubit.” Da, „Isus uitându-se țintă la el, l-a iubit.” Deci trebuie să fi fost ceva cu adevărat remarcabil la acest tânăr. El era un . . . avea un caracter bun, și era considerat că avea un caracter bun. Era un om crescut bine; inteligent, deștept, intelectual, de succes în afaceri, și un om religios. Avea o mulțime de caracteristici bune care erau remarcabile, astfel încât a atras atenția lui Isus Cristos, Mântuitorul. Dar când a fost pus față în față, având succes în toate celelalte lucruri . . .

¹⁰⁵ Nimic nu mersese prost; era cu adevărat înzestrat, respectat pe bună dreptate, inteligent, bine educat, de succes, era deștept, un om de afaceri excelent, probabil făcea parte dintr-un grup de oameni de afaceri pe undeva acolo în Palestina. Poate că aparținea unei asociații de oameni de afaceri precum cea pe care o avem noi aici în această seară, fără îndoială că a aparținut, pentru că oamenii de afaceri s-au asociat întotdeauna cu alții, unii cu alții.

¹⁰⁶ Pentru că, exact ca „păsările cu aceleași pene,” au despre ce vorbi. Și dacă asta . . . Oamenii religioși, nu vor să vorbească despre omul care administrează cărciuma și . . . ei toți împreună, pentru că nu au nimic în comun. Trebuie să avem lucruri în comun. Deci Creștinii au lucruri în comun cu Creștinii; păcătoșii au lucruri în comun cu—cu păcătoșii; și—și societățile, și orice ar

fi ele, au lucruri în comun. Și acest tânăr probabil că aparținea unui—unui grup de oameni de afaceri.

107 Și el era cât se poate de religios, pentru că Isus când îl întrebase aici, el a spus, „Am ținut aceste porunci, le-am păzit pe toate din tinerețea mea.” Așa este.

108 Vedeți, el fusese crescut bine, educat cum trebuie și fiecare lucru. Dar când a fost pus față în față cu gândul Vieții Eterne . . . Acum vreau să observați, cu toate că avea acest caracter, el știa totuși că nu poseda Viața Eternă.

109 Acum, toate societățile noastre, biserica noastră, membrii noștri și lucrurile pe care le prețuim atât de mult, societățile noastre Americane, și toate celelalte, sunt foarte bune, nu este nimic de spus împotriva acestor lucruri. Și societatea noastră a Oamenilor de Afaceri Creștini de aici, este un lucru minunat, a fost o ușă deschisă pentru mine la . . . la gândurile mele interdenominaționale că „suntem Creștini.”

110 Nu există nimeni (nicio denominațiune) care să ne poată revendica, ca un Creștin adevărat, pentru că aparții lui Dumnezeu. Denominațiunile sunt create de oameni, iar Creștinismul este trimis din Cer. Dar în toate aceste lucruri pe care le avem, indiferent cât de bune sunt, indiferent cât de frumos ne adunăm, și cât de minunate sunt adunările pe care le avem, și înțelegerea noastră reciprocă, totuși, fiecare dintre noi este pus față în față cu *Viața Eternă*. Și indiferent cât succes am avut în afaceri, cât succes am avut, și ce membri grozavi ai bisericii suntem, și cum lucrăm, cât de bine încercăm să facem lucrurile, cu toate acestea, dacă nu sunt făcute în modul corect, este o închinare la Dumnezeu în zadar.

111 Isus a clasificat asta în același fel, în timp ce mă opresc aici pentru o clipă. El a spus, „Degeaba Mi se închină ei, învățând ca învățături poruncile omenești.” Acum gândiți-vă! O închinare sinceră, cinstită (cu sinceritatea inimii voastre) lui Dumnezeu, și totuși să fie în zadar! Așa a început cu Cain, la grădina Edenului. Închinare sinceră, dar a fost respinsă! Foarte religioasă, totuși respinsă!

112 În Shreveport săptămâna trecută, acum două săptămâni, la o adunare a Oamenilor de Afaceri, un dejun la care s-au adunat câteva sute de persoane, mi-a luat două ore și jumătate să vorbesc despre: *Făcând Un Serviciu Lui Dumnezeu Fără Să Fie Voia Lui Dumnezeu*. Acum, acest lucru sună ciudat, dar noi trebuie să ne canalizăm în canalul rânduit de Dumnezeu și în modul lui Dumnezeu de a face lucrurile. Indiferent cât de corect credem noi că este, trebuie să fie conform Cuvântului Domnului, altfel este în zadar. Cain s-a închinat, dar nu a fost conform Cuvântului Domnului. Fariseii s-au închinat, dar nu conform Cuvântului Domnului. Și în acest mesaj special adresat Oamenilor de Afaceri, am învățat acest lucru.

113 David, a vrut să-i facă Domnului un serviciu, și avea dreptate în ceea ce spunea. A spus, „Este drept ca chivotul Domnului să fie acolo jos? Să-l aducem sus aici.” Pe vremea împăratului, celălalt împărat căruia i-a succedat. El a zis, „Nu este drept. Ei nu l-au consultat niciodată pe Domnul prin chivot, dar noi trebuie să o facem.” Acum, este corect, ce ar fi trebuit să facă. A spus, „Ar trebui să mergem să luăm chivotul și să-L putem consulta pe Domnul.” Și așa este, era jos în cealaltă țară. A spus, „Trebuie să-l aducem sus aici. Să-l aducem aici și să-l punem în casa noastră aici, și să ne închinăm Domnului.”

114 Acum observați că el a intrat pe canalul greșit ca să facă asta. A ținut sfat cu căpeteniile peste cincizeci și peste sute și peste mii. Toți au fost consultați, fiecare în parte. Văzând că era voia Domnului, așa părea, sau era—Cuvântul Domnului.

115 Cuvântul Domnului, uneori, trebuie să-L pui la locul Lui potrivit, altfel nu este Voia Domnului. Înțelegeți? Acum lăsați aceea să pătrundă adânc și veți avea o—o concepție generală despre ceea ce încerc să spun.

116 Eu nu vreau ca biserica să țină pasul cu ce ați găsit acolo în Anglia: păr lung, și bărbați cu fețe machiate și perverși. Nu vrem asta! Indiferent cât de religios sună, și cât de mult poate cânta Elvis Presley cântări religioase, tot un diavol este. Și nu sunt un judecător, dar „După roadele lor îi veți cunoaște.” Vedeți? El este Penticostal, dar asta nu contează niciun pic. Vedeți, roadele voastre mărturisesc ceea ce sunteți.

117 Nu contează dacă Duhul vine peste el, ar putea vorbi în limbi, ar putea striga, ar putea vindeca bolnavii, și Isus a spus, „Mulți dintre ei vor veni la Mine în ziua aceea, și vor zice, „Doamne, nu am făcut eu *una* și *alta*?” Și Eu voi zice, „Depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelege, nici măcar nu v-am cunoscut.” Vedeți?

118 Trebuie să fim Creștini adevărați, autentici, și singura modalitate prin care putem face asta este să ne confruntăm cu această întrebare aici despre „Viața Eternă.”

119 Există o singură formă de Viață Eternă, și aceasta vine de la Dumnezeu. Și El a predestinat fiecare făptură care O va avea vreodată. Exact cum tu ai fost gena tatălui tău, tu ai fost o genă în Dumnezeu; unul din atributele Lui de la început, altfel nu vei fi niciodată Acolo. Te-ai născut în solul fertil al mamei tale; tatăl tău nu te cunoștea, erai în coapsele lui. Și când vii în solul fertil al mamei tale, atunci devii o ființă umană și ești făcut după chipul tatălui tău, acum poți avea părtășie cu el. Și același lucru prin Dumnezeu, dacă tu ai Viață Eternă.

120 Viața în care ai intrat, viața naturală, viața fizică, aceea a venit prin tatăl tău. Și singura cale prin care te poți naște din nou, singura cale, este că trebuie să vină de la Tatăl tău Ceresc,

atributele Lui. „Toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine.” Înțelegeți?

¹²¹ Voi sunteți aici pentru că numele voastre au fost trecute în Cartea Vieții Mielului înainte să existe măcar o întemeiere a lumii. Este exact așa. Sunteți o genă, o genă spirituală din Tatăl vostru Cereșc, o parte din Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă este așa, după cum am spus, atunci voi ați fost cu Isus când El a fost aici pentru că El *era* Cuvântul: ați suferit împreună cu El, ați murit împreună cu El, ați fost îngropați împreună cu El, și ați înviat împreună cu El, și acum ședeți în locurile Cerești *în* El!

¹²² Observați, David a crezut că era totul bine, și s-a sfătuit cu toți acei oameni, și au început cu toții să danseze și să aclame și să strige. Aveau toate manifestările lor religioase care existau, dar totuși nu a fost voia lui Dumnezeu să meargă și să aducă Cuvântul lui Dumnezeu înapoi în casa lui Dumnezeu. Dar, vedeți, Dumnezeu întotdeauna (în toate epocile) lucrează într-un singur mod. Prima Lui decizie este și singura Lui decizie, pentru că El este desăvârșit în deciziile Lui. El nu face niciodată nimic fără să descopere mai întâi slujitorilor Săi profeții. Exact așa este.

¹²³ De aceea, în această epoca a bisericii în care trăim, nu există nicio biserică, nici Metodistă, nici Baptistă, nici Penticostală, sau nimic altceva, care să poată pune vreodată această Biserică în Mireasă. Va trebui să fie răspunsul din Maleahi 4, ca Dumnezeu să trimită un profet căruia să-i fie descoperit, pentru că este singurul mod. Bisericile noastre se denominează și aruncă lucrul în confuzie și încurcătură, exact așa cum au făcut întotdeauna, iar Dumnezeu trimite întotdeauna profeții.

¹²⁴ Și acolo era Natan în țară, un profet adevărat înaintea lui Dumnezeu, și el nici măcar nu a fost consultat.

¹²⁵ Și s-au dus acolo și acest lucru a costat viața unui om cinstit, și așa mai departe, și au luat chivotul. În loc să-l pună pe umerii Leviților, să-l ducă, l-au pus într-un car ca să-l ducă. Total greșit!

¹²⁶ Vedeți, dacă nu mergeți conform voinței lui Dumnezeu și pe calea pe care Dumnezeu ne-a dat-o să mergem, ei întotdeauna O încurcă și O deviază într-o organizație, denominațiune sau un mesaj, și asta e tot. Vedeți? Așa s-a procedat întotdeauna.

¹²⁷ Este același lucru cu care s-a confruntat acest tânăr. A intrat; era un—un—un membru poate al Fariseilor sau al Saducheilor, sau al vreunui ordin important din acea vreme. Era cât se poate de religios. A spus, „Am păzit aceste porunci cu care am fost învățat, din tinerețea mea.” Vedeți? Și Isus l-a iubit pentru asta. Dar el a refuzat să fie condus, a refuzat să accepte adevărata conducere a lui Isus Cristos pentru a-i da Viață Eternă.

128 Observați, el a crezut că exista ceva diferit față de ceea ce avea deja, altfel nu ar fi spus niciodată, „Bunule Învățător, ce trebuie să fac acum?”

129 Vedeti, a vrut să facă ceva el însuși. Așa facem și noi, vrem să facem ceva noi înșine. Darul lui Dumnezeu este un dar gratuit. Dumnezeu vi l-a dat, nu faceți nimic pentru Acesta. El l-a rânduit pentru voi, și îl veți avea. Vedeti?

130 Observați, el știa că Acesta era acolo. Credea în Acesta și îl voia. Dar când a fost pus față în față cu modul cum trebuia să procedeze, era diferit de ritualul lui. Era diferit. El putea să-și păstreze banii și să aparțină la biserica la care aparținea și așa mai departe. Dar Isus a știut asta, și a știut că el agonisise această avere, și a spus, „Du-te vinde tot ce ai, și dă la săraci. Și vino, ia-ți crucea și urmează-Mă, și vei avea comori în Cer.” Dar el nu a putut să facă asta.

131 Ceilalți conducători pe care îi avusese în tinerețe, au avut o influență atât de mare asupra lui încât el a refuzat să accepte Calea rânduită de Dumnezeu, care era Isus Cristos; Singurul care deține Viața Eternă, Singurul care v-O poate da. Nu biserica vă poate da Viață Eternă; nu vecinul vostru; nu păstorul vostru; nu preotul vostru; nu crezul vostru; doar Isus Cristos Însuși vă poate da Viață Eternă. El este . . .

132 Indiferent cât de buni sunteți, ce renunțați să mai faceți, ce începeți să faceți, trebuie să acceptați *Persoana* Domnului Isus Cristos. Și atunci când faceți acest lucru, El este Cuvântul, și atunci viața voastră se potrivește perfect cu Cuvântul și Se manifestă pe Sine în această epocă în care trăiți.

133 Noe a trebuit să facă asta pentru ca Cuvântul să se manifeste în epoca lui. Acum, ce-ar fi fost dacă Moise ar fi venit și ar fi spus „Știm ce a făcut Noe, vom lua cuvântul lui Noe. Vom face exact cum a făcut Noe. Vom construi o—o arcă și vom pluti pe Râul Nil, și vom ieși din Egipt”? Ei bine, nu ar fi funcționat. Vedeti, aceea era o altă epocă.

134 Isus nu ar fi putut veni cu mesajul lui Moise; Luter nu ar fi putut veni cu mesajul Catolic; Wesley nu ar fi putut veni cu mesajul lui Luter; Penticostalii nu ar fi putut veni cu mesajul epocii lui Wesley. Și Mireasa nu poate fi alcătuită în denominațiunea Penticostală, chiar nu se poate. Exact așa este. Ea este organizată deja și a ieșit afară aici, și stă acolo, exact ca toate celelalte. Este o pleavă. Exact cum viața urcă prin . . . Vedeti?

135 Acel scriitor, despre care vorbeam seara trecută, acel scriitor care a scris această carte . . . Și nu pentru că m-a criticat atât de aspru, spunând că sunt „un diavol, dacă există așa ceva.” Așa că a spus că el nu crede în Dumnezeu. A spus, „Un Dumnezeu care și-ar putea încruși brațele și ar putea sta nemișcat și s-ar uita la acei martiri din epocile trecute, și să pretindă că ar avea putere

să deschidă Marea Roșie, și să permită ca acele femei și copii să fie sfâșiați de lei și așa mai departe, și apoi să spună că El este un Dumnezeu iubitor.” A spus, „Nu există o astfel de creatură.” Vedeți, omul, fără insuflarea Cuvântului, nu-L vede.

¹³⁶ Primul bob de grâu, Mirele, a trebuit să cadă în pământ ca să se ridice din nou. Așa a trebuit și prima Mireasă care s-a născut la Cincizecime să treacă prin Epocile Întunecate ca oricare altă sămânță, să fie îngropată. Trebuiau să moară. A trebuit. Dar a început să încolțească din nou în Luter, în prima reformă. Nu semăna cu sămânța care intrase, dar era Lumina acelei zile. Tulpina a continuat apoi în ciucure Wesley. Și din ciucure a continuat la Penticostali, pleava.

¹³⁷ Când vedeți în grâu, când încolțește bobul de grâu, un om care a cultivat grâu, te duci afară și vezi acea formă de grâu acolo înăuntru, el arată chiar exact ca bobul de grâu. Dar dacă iei o pensetă și te așezi și iei acel grâu și-l deschizi, nu este niciun bob acolo. Este doar o pleavă. Și atunci ce este? Este—se formează acolo ca să susțină bobul de grâu. Vedeți? Iar apoi, primul lucru, viața a părăsit tulpina ca să meargă în ciucure; a părăsit ciucurele și se duce în pleavă; iese din pleavă și se duce în grâu. Trei stagii, vedeți, ale acestuia. Iar apoi formează Grâul în *exteriorul* celor trei stagii (Luter, Wesley, Penticostali). Întocmai. Vedeți, fără îndoială. Nu puteți întrerupe natura.

¹³⁸ Acum observați, la fiecare trei ani după ce a fost trimis un Mesaj de la Dumnezeu, ei se organizează. Acesta continuă de douăzeci de ani, și nu este nicio organizație. Nu va fi. Înțelegeți? Acum pleava trebuie să se desprindă, trebuie să dea Grâului șansa să stea înaintea Fiului, să se coacă; Mesajul se întoarce din nou direct în Biserică, formând Trupul lui Isus Cristos exact ca primul Trup original care a intrat în pământ. Acum, ca să vadă—Viața Eternă.

¹³⁹ Viața, cu siguranță, tulpina în trecut aici a purtat Viața. Cu siguranță. Dar, vedeți, când a devenit tulpină și s-a încheiat, organizația, Viața s-a dus mai departe în Wesley; a ieșit imediat și a intrat. Și o dată, fiecare dintre ele. . . Una, o frunză mare, nu arată ca bobul de grâu. Dar când vine micul polen, ca și. . . pe pleavă. . . sau pe tulpină, polenul din ciucure, seamănă foarte mult cu bobul. Dar când ajunge la acea pleavă, este aproape la fel.

¹⁴⁰ Nu a spus Isus, „În zilele din urmă” (Matei 24:24) „cei doi vor fi atât de asemănători încât ar înșela chiar și genele, predestinate, pe Cei Aleși, dacă ar fi cu puțință”? Aproape ca lucrul real, vedeți. Deci, în zilele din urmă. Acum, vedeți, este timpul grâului acum. Se apropie timpul secerișului. Aceasta nu este epoca lui Luter, nu este epoca Penticostală, aceasta este epoca Miresei.

¹⁴¹ Așa cum Moise a chemat o națiune dintr-o națiune, astăzi Cristos cheamă o Biserică dintr-o biserică, vedeți; același lucru în simbol, conducându-i în glorioasa Țară Eternă Făgăduită.

¹⁴² Acum, să refuzi acea Persoană care face chemarea, Cristos, indiferent dacă ești Penticostal, Metodist, Luteran, orice ai fi, tu trebuie să... Această epocă! Nimic împotriva lor, deloc, dar în această epocă *acum*, trebuie să acceptați (așa cum au făcut ei în acea epocă) Persoana lui Cristos care este Cuvântul!

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi . . .

. . . același ieri, . . . azi, și-n veci.

Evrei 13:8. Vedeți, trebuie să acceptați acea Persoană a Vieții Eterne!

¹⁴³ Acum, Viața care a avut-o Luter, a fost justificarea. Wesley a avut sfințirea, adăugată la aceasta. Penticostalii au avut restaurarea darurilor revenind în ea, adăugate la aceasta. Dar acum se completează în trup, vedeți, cele trei faze ale acestuia, și afară din acesta . . . Acum, când va veni învierea, Viața care a trăit în acei Luterani, care a ieșit, Viața care a trăit în Metodisti și a ieșit, Viața care a intrat în Penticostali, toți vor fi răpiți din pământ în Trupul Miresei ca să fie duși înaintea lui Isus Cristos. Slavă lui Dumnezeu! Oh, este emoționant! Este Adevărul!

¹⁴⁴ Noi am făcut o cotitură! Privim spre Cer, așteptând venirea; Vârful Piramidei, cum am spune, întoarcerea Lui! Biserica va trebui să fie înviată în curând, și noi trebuie să ne pregătim.

¹⁴⁵ Și singura modalitate în care puteți face acest lucru, nu este să spuneți, „Păi, eu aparțin la Adunarieni. Aparțin la Unitarieni, Duotarieni,” sau orice ar fi, toate acelea, „Aparțin la biserica lui Dumnezeu,” asta nu înseamnă nimic. „Părinții noștri strigau și dansau,” este perfect în regulă, aceea era ziua *lor*. Dar *astăzi* nu vă confrunțați cu organizația întemeiată de ei, ci cu Viața care se desfășoară, care este Isus Cristos.

¹⁴⁶ Acest tânăr făcuse același lucru. Moise a scris aceste porunci. Dar, vedeți, același Dumnezeu care a scris poruncile, prin profetul Lui, a fost același lucru care a profețit că va veni ziua când, „Voi ridica un Profet asemănător cu mine. Și toți cei care nu-L vor asculta vor fi nimiciți cu desăvârșire”; înapoi în pleava și ciucurii denominaționali. Ei trebuie să meargă mai departe la Viață. Și astăzi, să nu spuneți, „Sunt Penticostal. Aparțin la *aceasta*, aparțin la *aceea*.” Asta nu înseamnă nimic. Trebuie să acceptați Persoana Cristos, Viața Eternă. Ne pune față în față pe fiecare dintre noi! Să nu uitați asta.

¹⁴⁷ Ceilalți conducători, vedeți, aveau o asemenea influență asupra lui. Oamenii lor sunt învățați, „Păi, noi aparținem la *aceasta*, și aparținem la *aceea*,” și au avut o influență atât de

profundă asupra lui. Dar ce lucru fatal, să refuzi conducerea Vieții Eterne!

¹⁴⁸ Acum, acea Viață este prezentă în seara aceasta. Așa este. Duhul Sfânt este aici, care este Cristos în formă de Duh; Duhul Lui, ungera este aici.

. . . peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea; dar voi mă veți vedea: . . .

. . . Pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul final, până la sfârșitul lumii.

¹⁴⁹ Numai Isus vă poate conduce la acea Viață Eternă. Nu există nicio biserică, nicio denominațiune, niciun predicator, niciun preot, nici nimic altceva nu vă poate conduce la Aceasta, voi trebuie să fiți conduși de El, Singurul care vă poate conduce.

¹⁵⁰ Vă puteți imagina ca El să vă conducă în afara Cuvântului Său, care este El? Și dacă El este Cuvântul, și voi sunteți o parte din El, nu vei fi și tu o parte din Cuvânt? Cuvântul peste care Dumnezeu vrea să reverse apele mântuirii în această zi, ca să-L identifice astăzi; așa cum L-au identificat apostolii, ca Luter, ca Wesley, așa cum în, oamenii în acele zile L-au identificat. Aceasta este o altă epocă. Este Cuvântul! Cuvântul a spus că, aceste lucruri pe care le vedem întâmplându-se acum, au fost prezise că se vor întâmpla în această oră. Așadar, acceptați-L pe Isus Cristos și lăsați-L să vă conducă la Viața Eternă.

¹⁵¹ Deși realizase, acest tânăr . . . Realizase toate lucrurile bune. În școală, fusese bun. Că fusese băiat bun, fără îndoială, fusese. Ca tată adevărat . . . În a asculta de tatăl lui în afaceri, a fost un bun—un băiat bun. Bun față de părinții lui. Fusese credincios preotului lui. Fusese credincios bisericii lui. Fusese credincios poruncilor lui Dumnezeu. Dar el a ratat cel mai mare lucru, iar restul nu a însemnat prea mult pentru el când a refuzat conducerea Vieții Eterne, Isus Cristos.

¹⁵² Observați! Această conducere ne confruntă pe fiecare dintre noi astăzi, același lucru cum a făcut și cu acel tânăr, noi . . . indiferent cât de religioși suntem. Poți fi Catolic, poți fi Baptist, Metodist, sau poți fi Penticostal, sau orice altceva ești, același lucru te confruntă în această seară: Viața Eternă, care este, acceptarea lui Isus Cristos. Ni se oferă această oportunitate.

¹⁵³ La un moment dat în viață va trebui să ne confruntăm cu acest lucru, exact așa cum a făcut acest tânăr, pentru că voi sunteți o ființă muritoare și vi se dă—vi se dă oportunitatea să alegeți. Puteți să alegeți. Dumnezeu a făcut în așa fel încât să puteți alege. Dacă El pentru Adam și Eva a pus în aplicare liberul arbitru ca să poată alege, și apoi ei au făcut alegerea greșită, și, vedeți, El nu poate face mai mult pentru voi decât a făcut pentru ei. Trebuie să vă pună în aceeași situație ca să puteți alege sau respinge.

Puteți alege. Să ne uităm la câteva dintre acestea:

154 Puteți alege, ca tânăr, dacă vrei sau nu o educație. Aveți această alegere. Poți să vrei să „nu o ai deloc,” poți pur și simplu să o refuzi.

155 Puteți alege privitor la conduita voastră. Vă voi răni doar un pic aici. Vedeți? Puteți să ieșiți și să vă lăsați părul să crească și să vă comportați ca un Beatle sau ca unul dintre acești ignoranți.

156 Sau voi femeilor, puteți arăta ca o—o ființă umană decentă sau puteți fi una dintre aceste fapte ciudate pe care le avem acolo afară, cu acei ochi vopsiți cu albastru. Și coafuri tapate și așa mai departe, sunt complet împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, care este absolut contrar; nici măcar nu ar putea oferi . . . nu ar putea oferi o rugăciune care să fie acceptată. Este Adevărul. Exact așa este. Biblia spune asta.

157 Dar ce s-a întâmplat cu tine, biserică? Ai văzut atâtea televiziune, atâtea lucruri lumești, este atât de ușor pentru natura ta veche Adamică să aluneci în aceea, să acționezi ca toți ceilalți.

158 Permiteți-mi să o spun din nou! În koșer, în jertfa ispășirii în zilele lui Moise, când Moise i-a scos pe fii afară, trebuiau să fie șapte zile în care să nu fie niciun aluat în mijlocul poporului. Oricine știe asta. În Exod, „Să nu se găsească deloc niciun aluat în tabăra voastră, șapte zile.” Acele *șapte zile* reprezentau întreaga perioadă a celor „șapte epoci ale bisericii.” Vedeți?

159 „Niciun aluat.” Acum, ce înseamnă asta? Fără crez, fără lume. Isus a spus, „Dacă iubiți lumea sau lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi.” Vedeți? Și noi încercăm să amestecăm asta; nu se poate! Voi trebuie să ajungeți la *un* singur lucru ca să credeți: fie îl veți crede pe Dumnezeu, fie veți crede biserica voastră, fie veți crede lumea, veți. . . Nu le puteți amesteca. Și nu vă puteți ține de acele lucruri vechi pe care le făcea cealaltă biserică dinaintea voastră. Trebuie să luați Mesajul orei.

160 El a spus, „Ce a rămas, să nu lăsați să rămână până dimineață (ca să intre în cealaltă epocă), să îl ardeți în foc; să fie mistuit.” Pentru că epoca în care trăiți, Mesajul acestei epoci, trebuie să vă fie adus din Scripturi și adevărat și dovedit de Dumnezeu că este Dumnezeu Cel care face acest lucru. Atunci fie Îl veți primi, fie Îl veți respinge. Este Viața Eternă, conducerea Duhului Sfânt, care își conduce Biserica.

161 Am putea continua despre asta mult timp, dar haideți să mergem, să continuăm mai departe.

162 Alegerea conduitei voastre. Ați putea. . . Nu puteți amesteca asta acum. Voi sunteți fie pentru Dumnezeu, fie împotriva lui Dumnezeu, și expresiile exterioare arată exact ce este în interior. Vedeți? Neghina. . . Mulți dintre voi vă gândiți, „Am primit

botezul Duhului Sfânt, voi merge în Cer.” Asta nu înseamnă deloc că veți merge în Cer. Nu, domnule. Poți avea botezul Duhului Sfânt în fiecare moment din viața ta, și totuși să fi pierdut și să mergi în iad. Biblia spune așa. Aha, exact așa este.

¹⁶³ Fiți atenți, sunteți o persoană exterioară. Aveți cinci simțuri care contactează acel trup exterior. Dumnezeu v-a dat cinci simțuri; nu să-l contactați pe El, cortul vostru pământesc: văz, gust, pipăit, miros, și auz.

¹⁶⁴ Apoi aveți un duh în interiorul aceluia, și acesta are cinci ieșiri: conștiință, dragoste și așa mai departe. Cinci modalități prin care contactați lumea spirituală, dar cu duhul vostru.

¹⁶⁵ Partea voastră fizică intră în contact cu fizicul. Partea voastră spirituală intră în contact cu spiritualul. Dar înlăuntrul aceluia aveți un suflet, și acel suflet este acea genă care vine de la Dumnezeu.

¹⁶⁶ Și ca un copilaș format în pântecul mamei lui. Când copilașul intră în—în pântecul mamei prin micuțul embrion, se strecoară în ovul, nu formează o celulă umană, următoarea un câine, următoarea o pisică și următoarea un cal. Sunt toate celule umane pentru că se formează dintr-o celulă umană originală.

¹⁶⁷ Și când un om se naște din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu, predestinat la Viață Eternă, numit „Cel Ales,” va fi Cuvânt al lui Dumnezeu peste Cuvânt, Cuvânt peste Cuvânt! Nu un crez denominațional iar apoi un Cuvânt, și un crez; și nu va funcționa. Nu puteți avea acel aluat în Aceasta! Doar o singură Viață Eternă, Isus Cristos Cuvântul:

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi, . . .

¹⁶⁸ Prieteni, voi îmi hrăniți copiii. Mă trimiteți în câmpurile misionare la lume, să duc Mesajul. Trebuie să fiu sincer cu voi. La ce mă uit eu, poate voi nu vedeți. De aceea sunt aici să iubesc să vă spun. Nu pentru că nu iubesc oamenii, ci pentru că iubesc oamenii. Corectiv. Când văd cum decade biserica, îndepărtându-se, spunând, „Păi, noi am făcut *asta* și am făcut *asta*,” și mă uit în biserică și văd . . . Chiar nu va funcționa.

¹⁶⁹ Apoi mă uit aici în Biblie și văd că așa trebuie să fie la sfârșit, acea Epocă a Bisericii Laodicea căldicică, care Îl scoate afară pe Isus (Cuvântul). El nu a chemat niciodată . . . El nu va chema nicio biserică. A spus, „Pe toți aceia pe care îi iubesc, îi mustru. Îi pedepsesc.” Luând Cuvântul și bățându-L, și spunând, „Sunteți greșiți în asta!” Motivul este pentru că vă iubesc. „Dacă vei deschide ușa și Mă vei lăsa înăuntru, voi intra și voi cina cu tine.” Nu o biserică, El a fost dat afară din aceea.

¹⁷⁰ Ea se îndreaptă spre Consiliul Ecumenic. Acolo s-a dus, chiar înapoi la Roma de unde a venit. Și exact așa este. Am scris asta pe

o bucată de hârtie de acum douăzeci și cinci de ani, sau treizeci și trei de ani, și iată. Nu doar atât, este scris în Biblie, dintr-o vedenie. S-a dus înapoi. Nu există nicio cale de a o salva, s-a terminat! Așa se va întâmpla.

¹⁷¹ Dumnezeu cheamă oameni *individual*. „Eu stau la ușă și bat. Dacă vreun om, vreo persoană . . .” Unul din o mie, ar putea fi unul dintr-un milion.

¹⁷² Cum am spus acum câteva seri. Când Israel a ieșit din Egipt, erau doar două milioane de oameni care au venit, și doar două milioane; doar unul . . . doar doi oameni au intrat. Unul dintr-un milion. Ați știut asta? Caleb și Iosua.

¹⁷³ Și Isus, când era pe pământ, au spus, „Părinții noștri au mâncat mană în pustie. Noi respectăm tradițiile. Și noi facem *acest lucru*. Ne cunoaștem poziția!”

¹⁷⁴ El a spus, „Știu că părinții voștri au mâncat mană în pustie, și ei sunt toți separați Etern. Sunt morți!”

¹⁷⁵ Când sperma vine de la bărbat sau femeie, vin un milion de ovule, vin un milion de spermatozoizi. Și dintre toți acei spermatozoizi mici, de genul . . . Dacă este—este de la taur, sau de la om, sau orice ar fi, sunt chiar milioane de spermatozoizi, un milion de spermatozoizi activi. Înăuntru acolo este doar unul dintre acei spermatozoizi care este destinat vieții, pentru că acolo este un singur ovul, fertil, să-l întâmpine. Exact. Un singur ovul îl va întâmpina. Întocmai ca acest trup așezat aici, și spermatozoidul vine de la Dumnezeu. Înțelegeți? Și urmăriți acel spermatozoid micuț cum vine printre toți ceilalți spermatozoizi și cum își croiește drum printre ei, vine aici și găsește acel ovul fertil și—și se strecoară direct în el; și restul mor.

¹⁷⁶ Ce ar fi dacă ar fi așa și cu biserica astăzi, unul dintr-un milion? Vedeți unde ar fi? „Strâmtă este poarta și îngustă este Calea, și puțini vor fi cei care O vor afla; căci largă este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce vor intra pe ea.”

„Este asta adevărat, Frate Branham?” Nu știu, dar eu doar citez din Scriptură. Vedeți?

¹⁷⁷ Acum, ești predestinat la Viață. O vezi dacă ești predestinat să O vezi. Dacă nu ești predestinat să O vezi, nu O vei vedea. A spus, „Au ochi, dar nu văd, urechi, dar nu aud.” Cât de recunoscătoare ar trebui să fii, biserică! Cum ar trebui să vă corecți de aceste lucruri! Cum ar trebui să fiți înflăcărați pentru Dumnezeu! Că ochii voștri văd ce vedeți, urechile voastre aud lucrurile care le vedeți. Conducere! De ce ați venit în această seară aici ca să auziți un Mesaj ca Acesta? Sunt etichetat în întreaga lume, de biserici, drept „fanatic.” De ce ați venit? Duhul Sfânt v-a condus aici (vedeți? vedeți?) ca să ascultați. Tăiați împrejur! Eliminați lucrurile lumii, acceptați conducerea lui Isus Cristos, altfel veți pieri la fel de sigur ca lumea.

178 Puteți alege cum să vă comportați. Cum vă comportați, depinde de voi.

179 Poți alege cine îți va fi soție. Te duci și îți iei soția. Dacă vrei să iei o soție, vrei să iei una care să completeze. . . ceea ce vrei tu să fie al tău. . . cum plănuiești să fie căminul tău viitor. V-ați putea imagina un bărbat, un Creștin, să se ducă să ia de soție una dintre aceste Rickette moderne? Huh? Vă puteți imagina? La ce se gândește omul acela? Ce fel de cămin va avea dacă își va lua o stripteuză, o dansatoare de burlesque de pe stradă de aici, o prostituată de stradă? „O,” tu spui, „acum, stai puțin.” Cum se îmbracă ea? Vedeți? Vedeți? Poartă pantaloni scurți și alte lucruri de genul acesta, ea este o prostituată de stradă. „O,” tu spui, „acum, Frate Branham!” O, acele fustițe strâmte, arată de parcă ai fi turnată în ea, prostituată de stradă.

180 Isus a spus, „Oricine se uită la o femeie ca să o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.” Atunci el va fi tras la răspundere pentru asta. Și ce a făcut ea? Ea s-a expus. Cine este vinovat? Gândiți-vă la asta.

181 Voi spuneți, „Nu se fac altfel de haine.” Există stofe și mașini de cusut. Nicio scuză. Aha. Exact.

182 Acum, nu vreau să vă jignesc. Și aceasta nu este o glumă, aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Scripturi. Este absolut adevărat, prietene. Eu sunt un om bătrân, nu mai am mult de trăit, dar eu trebuie să vă spun Adevărul. Dacă acesta este ultimul meu mesaj, este Adevărul. Vedeți? Nu fă asta, soră. Nu fă asta, frate.

183 Și voi cei care vă agățați de un—un crez, și știind că, Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat chiar înaintea voastră. Botezul Duhului Sfânt și aceste realități pe care le avem astăzi, și atunci, din pricina crezului vostru, vă îndepărtați de Acesta? Cum poți fi un fiu al lui Dumnezeu și să tăgăduiești Cuvântul lui Dumnezeu care este prezis pentru aceste zile din urmă în care trăim? Cum puteți face acest lucru? Cum poate Biblia să numească asta. . .

184 Cum am spus seara trecută despre un—un rege odată, jos în Sud, când erau acolo oameni de culoare vânduți ca sclavi. Păi, nu erau mai mult decât o—o piață de mașini uzate, unde primeai un act de vânzare pentru ei. Și am rămas uimit, într-un loc mic. . . Am citit într-o zi că un—un comerciant venise să cumpere câțiva, și a spus, „Păi, acum, aș vrea. . .” Ei erau triști, trebuiau biciuiți ca să muncească, pentru că erau departe de casă. Erau vânduți ca sclavi. Și se aflau într-o țară străină despre care nu știau nimic, și nu aveau să se mai întoarcă niciodată acasă, și erau triști. Trebuiau să-i biciuiască ca să-i facă să muncească. Dar acest comerciant a ajuns la o anumită plantație.

¹⁸⁵ Era un tânăr acolo cu pieptul scos și bărbia ridicată, nu era nevoie să-l biciuiești pe el. Stătea drept, și ridica moralul celorlalți.

Comerciantul a spus, „Îl cumpăr pe el.”

¹⁸⁶ A spus, „El nu e de vânzare. Nu poți. Nu îl vei cumpăra pe el pentru că nu e de vânzare.”

¹⁸⁷ El a spus, „Păi, cu ce este el mai deosebit?” A spus, „Este șeful celorlalți?”

A spus, „Nu.”

A spus, „Îl hrănești diferit?”

¹⁸⁸ A spus, „Nu. Este un sclav, mănâncă la galeră, cu restul.”

A spus, „Ce îl face atât de diferit?”

¹⁸⁹ A spus, „Mă întrebam și eu, până am aflat. În Africa (de unde provin, de unde Burii i-au cumpărat, și i-a adus aici și i-au vândut ca sclavi), acolo tatăl lui este un rege al tribului. Și chiar dacă este un străin, departe de casă, el știe că este fiul unui rege. Așa că se comportă ca atare.”

¹⁹⁰ Ce muștrare pentru Creștinism! Noi ar trebui să-L reprezentăm pe Dumnezeu și Viața Eternă. Există o singură formă de Viață Eternă, și aceea este Dumnezeu. El singur are Viață Eternă. Și noi suntem un produs al Lui, pentru că suntem gene din Duhul Lui. Atunci noi ar trebui să ne comportăm, femei și bărbați, așa cum ne spune Biblia să facem. Nu Izabele de pe stradă, și Rickies ai organizației; ci domni Creștini, fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din Duhul lui Dumnezeu, care manifestă Lumina în zilele noastre și O răspândesc. Exact așa este.

¹⁹¹ Cât de mult ne-am îndepărtat de acest lucru! De ce? Același lucru a făcut și acest tânăr. El a respins, refuzat Viața Eternă, pentru că l-ar fi costat poziția lui socială, l-ar fi costat a lui—lui—luxul banilor, l-ar fi costat părtașia în biserică, l-ar fi costat multe lucruri. El știa ce îl va costa, era un băiat rațional, și a simțit că nu putea plăti prețul. Totuși s-a gândit, „Voi avea încredere în religia mea și voi merge mai departe.” Dar în adâncul inimii, știa că era ceva în Isus Cristos care era diferit față de acei preoți din ziua aceea.

¹⁹² Și orice Mesaj care vine, un Mesaj autentic, născut din Dumnezeu, este diferit de vechea tendință. Când a început vindecarea Divină, nu de mult, ați observat cum au urmat-o imitatorii? Vedeti? Și fiecare dintre ei sunt exact în acele organizații, stau acolo. Știe cineva că trebuia să urmeze un Mesaj după asta? Păi, Dumnezeu nu ne delectează! El ne atrage atenția cu ceva, și când ne atrage atenția, atunci are Mesajul Lui.

¹⁹³ Observați când a venit El prima dată pe pământ, și Și-a început slujba, „O tinere Rabi, Te vrem aici în biserica noastră. Noi. . . Vino aici.” Tânărul Profet. „O, Te vrem aici. Vino aici.”

194 Dar într-o zi S-a ridicat și a spus, „Eu și Tatăl Meu suntem Una.”

195 „O, vai! El Se face Dumnezeu.”

196 „Dacă nu mâncați Trupul Fiului omului și dacă nu beți Sângele Lui, n-aveți Viață în voi înșivă.”

197 „Este un vampir! Nu avem nicio legătură cu asta.”

198 Acei apostoli au rămas chiar acolo; cu miile L-au părăsit, dar acei apostoli erau predestinați la Viață. El a spus asta. Ei nu au putut explica acest lucru; ei L-au crezut. Ei au stat ferm cu Asta pentru că, au spus, „Nimeni nu putea să facă aceste lucrări.”

199 Chiar și preoții știau asta. Nicodim a spus, „Noi știm” (Sinedriul) „căci nimeni nu poate face aceste lucrări dacă nu sunt de la Dumnezeu.” Vedeți?

200 Petru, în Ziua Cincizecimii, a spus, „Isus din Nazaret, Om adevărit de Dumnezeu în mijlocul vostru. Dumnezeu era cu El.”

201 Urmăriți în Scripturi, ce au spus Scripturile că va face. Isus a spus, „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viață Eternă. Tocmai ele mărturisesc despre Mine. Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, m-ați fi cunoscut și pe Mine, căci Moise a scris că Eu voi veni, în forma în care voi veni.” El a venit ca Fiul omului.

202 El vine în trei nume, ca Dumnezeu. Trei (ca Tată, Fiu, și Duh Sfânt), același Dumnezeu, acestea sunt trei atribute.

203 Acum deci, de asemenea, justificare, sfințire...; Luter, Martin, și—și—și Penticostalii; același lucru: trei atribute, trei faze, trei epoci ale bisericii.

204 Același lucru: apă, sânge, și duh. O, pe măsură ce continuați, cele trei elemente care vă conduc înapoi în trup. Așa cum vă aduce la nașterea voastră naturală, simbolizează nașterea voastră spirituală. Copilul se naște, primul lucru este apa, următorul sângele, iar apoi viața. Așa intrați în Împărăția lui Dumnezeu, în același fel. Vedeți? Așa intră Biserica, în același fel. Același lucru. Acum observați aceste trei lucruri, Dumnezeu a format a Lui . . . formându-Și trupul.

205 Acum constatăm aici că, aveți dreptul să alegeți. Alegeți fata cu care vreți să vă căsătoriți; ea vă acceptă, în regulă.

206 Apoi, un alt lucru, puteți alege dacă vreți să trăiți sau dacă nu vreți să trăiți. Voi alegeți acum între Viață și moarte. Puteți trăi.

207 Acel tânăr putea alege. Avea succes în fiecare alt lucru, un om religios, dar știa că atunci când acel . . . El însuși a spus, „Toate aceste porunci le-am păzit din tinerețea mea,” dar știa că nu avea Viață Eternă. Vedeți? Și a avut de ales să O accepte sau să O refuze, și el a refuzat-O. Aceea a fost greșeala cea mai fatală

pe care a putut-o face vreodată. Restul nu ar fi contat. Nu, nu contează, dacă nu faceți Acea alegere.

208 Haideti să-l urmărim acum, alegerea lui, și să vedem unde l-a dus. Acum, observați ce a ales. Acum, observați, el era—era un om bogat, era un om de afaceri, era un dregător, și era un om religios. Toate aceste lucruri!

209 Astăzi am spune, „Băiete, el este un Metodist autentic, sau Baptist, sau Penticostal. El—el este un om adevărat, băiat foarte bun. Deosebit!” Nu se putea spune nimic despre el; prietenos, plăcut, sociabil, și așa mai departe. Nimic imoral privitor la el. Probabil că nu fuma, nu bea, nu mergea la spectacole și dansuri, sau cum am spune astăzi, cum am clasifica noi un Creștin. Dar aceea nu este încă Viață Eternă! Nu despre asta vorbim. Posibil să fi fost loial bisericii lui, din care probabil că făcea parte. Dar, vedeți, la ce l-a condus asta? La o mare popularitate. Să zicem, dacă ar fi fost predicator, ar fi putut fi . . . să aibă o biserică mai bună. Ar fi putut fi prezbiter de stat sau episcop. Vedeți? Te conduce la popularitate, și l-a condus la bogății și la faimă.

210 S-ar putea întâmpla același lucru și astăzi, dacă ai un talent deosebit pentru cântat. M-am gândit la acel tânăr de mai devreme care a cântat aici acea cântare; cum îl dăduse diavolului, și acum l-a adus înapoi. . . Și ce diferență între el și Elvis Presley și unii dintre aceștia. Pat Boone, și un grup ca acela, Ernie Ford, acei tineri, cântăreți buni; și iau talentul lor, acele talente date de Dumnezeu, și îl folosesc ca să inspire lucrările diavolului. Exact. Un cântăreț bun care își vinde talentul dat de Dumnezeu pentru faimă în lumea asta, ca să devină cineva. Cum ai putea deveni mai mult un „cineva” decât ai putea, să fii cineva, decât să fii un fiu al lui Dumnezeu?

211 Mie nu-mi pasă dacă deții întregul oraș, întreaga lume, și nu ai acceptat conducerea Vieții Eterne prin Duhul Sfânt (Cristos), cum vei. . . Cine ești tu, de fapt? Tu ești un muritor mort, mort în păcat și fărădelege! Religios cât vrei să fi; credincios cât vrei tu să fi față de biserică; predicator, dacă vrei să fi în amvon; dar dacă refuzi, mori!

212 El a avut mult succes. A avut mult succes aici în această viață. Cu certitudine. Îl găsim unde vedem. . . Apoi, îl găsim pe acest tânăr, că s-a dus. . . Îl urmărim un pic, și vedem că ajunsese să aibă mult succes. Și îl urmărim în Biblie. Observăm că el—el. . . Aflăm că este un om bogat. Deținea locuri atât de mari, încât îi ospăta pe judecător și pe primarul orașului, și câte altele. Era pe acoperișul casei, și făcea mari ospete; și în jurul lui, erau multe slujnice, femei, fete și așa mai departe. Și era un cerșetor care stătea acolo la poartă, pe nume Lazăr. El îi dădea firmiturile. Știm povestea. Și apoi, el continuă să aibă succes, exact cum devin și bisericile astăzi.

213 Un om de afaceri de aici, mi-a spus, „Chiar aici în California, că biserica trebuie să spună sindicatului ce să facă.” Vedeți, se revine la biserică și stat. Se întâmplă chiar acum. Vedeți, sunteți chiar acolo înăuntru, și primiți semnul fiarei fără să știți.

214 Dacă ați cumpărat vreodată una dintre benzile mele, luați-o pe aceasta, când ajung—când ajung acasă, *Urma Șarpelui*; și veți vedea unde se află, vedeți unde ajunge. Voi merge acasă să vorbesc despre asta acum, cu voia Domnului. Este cam patru ore, așa că nu aș putea să o țin într-o adunare ca aceasta. Trebuie să merg acolo unde biserica îmi îngăduie atât de mult, cu răbdare. Observați. Dar acum puteți asculta banda cândva în casa voastră.

215 Observați asta, acum aflăm că el avea un mare succes. Apoi, îl găsim mai târziu când avea un succes și mai mare, încât a spus, „Am atât de mult!” Băiete, el ar întruchipa un tânăr cu adevărat autentic din ziua aceasta. Nu-i așa? „Chiar și grânarele mele sunt arhipline. Și am atât de mult încât am spus, „Oh, suflete, odihnește-te.”

216 Dar, ceea ce a făcut el la început, a fost să refuze conducerea lui Isus Cristos. Biserica lui, inteligența lui, educația lui, și totul, îl conduseră la succes. Toți Iudeii îl iubeau. El le dădea, îi ajuta, poate a făcut *aceasta, aceea, sau cealaltă*. Dar, vedeți, el a refuzat conducerea lui Isus Cristos, Viața Eternă. Și aceea. . . Biblia a spus, El a spus, „Nebunule, chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul.”

217 Și acum îl găsim (următorul loc) în iad; ridicându-și privirea și văzându-l pe acel cerșetor, cel pe care el îl aruncase afară în stradă, în sânul lui Abraham. Ce greșeală fatală! Așa cum bisericile au—au—au—au—au fost în regulă în felul în care au procedat, și totuși nu aveau Viață Eternă.

218 Îmi amintește de o predică pe care am ținut-o aici nu de mult, *Filtrul Unui Om Gânditor*. Poate o aveți. Mergeam, umblând prin pădure, vânam verigițe (toamna aceasta) și m-am uitat în jos. Și, bineînțeles, nu pot menționa compania de țigări. O cunoașteți. Și acolo era un—un pachet de țigări pe jos. Și trecusem pe lângă acesta, mă uitam după. . . în pădure. Și am văzut pachetul acolo, și m-am uitat iar înapoi, scria, „Filtrul unui om gânditor, gustul unui om fumător.” Am început iar să merg prin pădure.

219 Și Duhul Sfânt mi-a spus, „Întoarce-te și ia-l.”

220 M-am aplecat și l-am luat, „Filtrul unui om gânditor, gustul unui om fumător.” M-am gândit, „Firmă Americană de aici, vinde moartea prin înșelăciune, la proprii lor cetățeni Americani.” Filtrul unui gânditor? Voi. . . Și gustul unui fumător?

221 Am fost la Târgul Internațional, cu Yul Bryan. . . Brynner, și ceilalți acolo, când a făcut tot acel experiment. Și cum a pus o țigară și a tras. . . pe o placă de marmură și a luat. . . A colectat

nicotina și a pus-o pe spatele unui șobolan, un șobolan alb, și în șapte zile era atât de plin de cancer încât nu putea merge. Și au spus, „Știi, ei spun un ‚filtru,‗ au spus, „este o păcăleală, ca să vândă mai multe țigări.”

²²² Este nevoie de o anumită cantitate de nicotină ca să-l satisfacă pe acel drac. Așa este. Și când fumezi o țigară cu filtru, ai nevoie de aproximativ patru țigări ca să înlocuiești una singură. Este un truc ca să vă vândă mai multe țigări. Nu poți fuma fără să ai gudron; și gudron, ai cancer. Vedeți cum stă treaba? Și Americanii orbi, se uită după un iepure care iese dintr-o pălărie pe undeva, și cad în plasă. Voi nu o puteți avea; e moarte, nu contează în ce direcție mergeți, e moarte din orice direcție. „Filtrul unui om gânditor,” un om gânditor nu ar fuma deloc, exact, dacă ar gândi câtuși de puțin.

²²³ Ei bine, m-am gândit că asta chiar ar corespunde bisericilor. Vedeți? Mă gândesc, are Dumnezeu un filtru? Da.

²²⁴ Și fiecare biserică are un filtru. Așa este. Îi filtrează pe cei care intră, și lasă să intre și multă moarte.

²²⁵ Cum ai putea vreodată să treci o denominațiune prin Filtrul lui Dumnezeu? Cum ai putea face asta? Cum ai putea să treci o femeie cu părul tuns scurt prin acel Filtru? Spuneți-mi. Cum ai putea trece vreodată o femeie care poartă pantaloni pe Acolo, când „Este o urâciune ca ea să poarte îmbrăcămintea care aparține unui bărbat”? Vedeți, Filtrul lui Dumnezeu ar opri-o acolo afară, nu i-ar permite să intre. (Dar biserica are propriile filtre.) Așadar, eu spun că există un Filtru al unui om care gândește, și anume Cuvântul lui Dumnezeu, și este pe gustul unui om sfânt. Așa este, un om sfânt; nu un om de biserică, ci gustul unui om sfânt. Pentru că este Cuvântul pur, sfânt și necontaminat al lui Dumnezeu! Iată Filtrul unui om care gândește. Și membru de biserică, te sfătuiesc să-l folosești pe Acela.

²²⁶ Pentru că introduce lumea, și o mică bucățică din aceasta e moarte. O bucățică mică îl face să dospească, și puțin aluat dospește toată plămădeala. „Oricine va scoate un Cuvânt din Aceasta, sau Îi va adăuga un cuvânt, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții.”

²²⁷ În grădina Edenului, ce a cauzat moartea, și toată această durere, fiecare suferință, fiecare copilăș care moare, fiecare horcăit în gât, fiecare sirenă de ambulanță, fiecare spital, fiecare cimitir? A fost pentru că Eva s-a îndoit de un Cuvânt (nu de tot), ea doar L-a pervertit. Acum, Dumnezeu a spus, „Omul,” acolo, „trebuie să respecte *fiecare* Cuvânt al lui Dumnezeu.” Acum, acesta este începutul Bibliei.

²²⁸ În mijlocul Bibliei, Isus a venit și a spus, „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu *fiecare* Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Nu doar o parte din Acestea, ci fiecare.

229 În ultima parte a Bibliei, Apocalipsa 22, Isus depune mărturie despre Sine. Descoperirea Bibliei este Isus Cristos. Și El a spus, „Oricine va scoate *un* Cuvânt de aici, sau va adăuga *un* cuvânt în Aceasta, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții.”

230 Acum, treceți prin *acel* Filtru al unui om care gândește și veți avea gustul unui om sfânt când ieșiți pe Acolo. Exact. Veți avea un gust de sfințenie.

231 Soră, tu care porți acele haine, gândește-te la asta. Tu vei fi. . . Spui, „Sunt cinstită față de soțul meu.” „Sunt cinstită față de prietenul meu.” „Sunt o fată cinstită.” Dar cum rămâne cu *acel* păcătos care s-a uitat la tine? Când el va da socoteală pentru adulter, cine l-a comis? Vezi, vei fi vinovată. Vezi că este scris în Cuvânt, așa că este. . . Vezi? O, fi o femeie care gândește. Fi o gânditoare. . .

232 S-ar putea să spunei, „S-ar putea. . .” Păi, și ce dacă se întâmplă în felul acela? El a spus așa, și niciun Cuvânt nu poate da greș. Vedeți?

233 *Acel* om important mi-a spus nu de mult, m-a chemat în camera lui, mi-a spus, „Îmi voi pune mâinile peste tine, Frate Branham. Îți compromiți slujba, predicând astfel de lucruri.”

234 Am spus, „Orice slujbă pe care o va compromite Cuvântul lui Dumnezeu, se cuvine să fie compromisă.” Vedeți?

235 A spus, „Îmi voi pune mâinile peste tine.” A spus, „Tu ai fost trimis să te rogi pentru bolnavi.”

236 Am spus, „Crezi acele lucruri, frate?”

A spus, „Nu. Dar nu este treaba noastră.”

Am spus, „Atunci, a cui este treaba?” Vedeți?

„Ei bine,” a spus, „este treaba pastorului.”

237 Am spus, „Privește adunarea.” Aha. Exact. Vedeți?

238 În fiecare an vin și predic aceste lucruri, și mă gândesc, „Cu siguranță ei înțeleg Asta,” anul următor când mă întorc, sunt mai mulți decât oricând. Vedeți? Așa este. Asta dovedește că „Mulți sunt chemați dar puțini sunt aleși.”

239 Conducerea este Duhul Sfânt, prietene. El te conduce și te călăuzește în tot Adevărul, când vine El, Duhul Sfânt. Acum gândiți-vă la asta. Luați Filtrul omului gânditor, care este Biblia. Nu crezul vostru, nu biserica voastră; veți fi pierduți. Luați Filtrul omului gânditor.

240 Iată unde nu s-a gândit *acel* tânăr. El a luat filtrul bisericii. A devenit popular, un om important, „Dar în iad și-a ridicat ochii în sus, fiind în chin.”

241 Acum luați Filtrul omului gânditor, Isus Cristos, Cuvântul, și veți tânji după gustul unei persoane sfinte, pentru că Acesta îl va satisface. Dacă aveți Duhul Sfânt în voi, Acesta îl satisface.

242 Dacă Duhul Sfânt nu este acolo, spui, „O, bine, nu cred că este vreo diferență.” Uitați-vă ce ați făcut chiar atunci! Același lucru pe care l-a făcut Eva. Sunteți din nou exact în aceeași situație.

243 Acum să mergem puțin mai departe. Acum să luăm... îl lăsăm pe acel om acolo, care nu a folosit Filtrul omului gânditor. El a refuzat să accepte conducerea lui Isus Cristos, la Viața Eternă.

244 Acum să luăm un alt bogat, om tânăr de afaceri, un demnitar cu aceeași oportunitate ca și acest om. Și acceptă, el a acceptat conducerea lui Cristos. Acum, există doi în Biblie despre care vom vorbi. Am văzut că celălalt L-a refuzat, acum să-l luăm pe acest om: un alt bogat, om tânăr de afaceri, și un demnitar. Și el a acceptat Conducerea.

245 Scriptura ne spune despre acest om, dacă vreți să notați, în Evrei 11:23 la 29.

... Moise, prin credință, nu a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon;

Alegând mai degrabă suferințele lui Dumnezeu. . .

Socotind ocară lui Cristos ca o mai mare bogăție decât toate comorile din Egipt: . . .

246 Vedeti, el a acceptat Viața Eternă. Moise a socotit ocară lui Cristos o bogăție mai mare decât toate comorile pe care le avea lumea. Moise a socotit-o pe Asta ca fiind cea mai mare. Acum, acest om bogat nu a socotit la fel.

247 Și Moise era un conducător tânăr, bogat, pe cale să devină un Faraon. El era fiul lui Faraon, și era moștenitorul tronului. Și a privit spre imposibil, o grămadă de tencuitori de noroi, o grămadă de sclavi. Dar prin credință el a văzut făgăduința lui Dumnezeu, prin Cuvânt, „Că poporul lui va sălășlui într-o țară străină timp de patru sute de ani, dar va fi scos de o mână puternică.” Și el a socotit Asta (aleluia) o bogăție mai mare decât toate comorile Egiptului, pentru că el a renunțat la Egipt neștiind încotro se îndrepta. El a fost condus de Cristos. A renunțat!

248 Și era cu un picior pe tron, și el ar fi putut fi—ar fi putut fi următorul Faraon în Egipt. Dar el a prețuit ocară lui Cristos. Ocară! Să fie numit „ciudatul,” să fie numit „fanaticul,” să stea printre tencuitorii de noroi și fanatici; pentru că a văzut că sosise ora, în care se împlinea Scriptura care fusese făgăduită.

249 Și O biserică, trezește-te! Nu vezi același lucru în seara aceasta? A sosit ora care a fost făgăduită. Socotind ocară lui Isus Cristos o bogăție mai mare decât orice altă părtășie; fie că este vorba de tată, mamă, biserică, de orice altceva. Urmați conducerea Duhului!

250 Să-l observăm pe acest Cristos pentru câteva, acest Moise, pentru puțin, care a făcut acest lucru; să-i observăm viața lui. Primul lucru, când a acceptat să primească ocară lui Cristos și să renunțe la educația lui, să renunțe la toată înțelepciunea lui. . . El a fost învățat în toată înțelepciunea Egiptenilor. Și toată popularitatea lui, tronul lui, sceptrul lui, regalitatea lui, coroana lui, tot ce avea el, el a refuzat!

251 Și celălalt tânăr a vrut asta și L-a refuzat pe Cristos; și acest tânăr a refuzat asta, și L-a acceptat pe Cristos. Și ce s-a întâmplat imediat? El a trebuit să se separe.

252 Aleluia! Cuvântul înseamnă, „Lăudă Dumnezeului nostru!” Păcat că uităm asta.

253 El a refuzat tronurile și popularitatea. Ar fi putut avea fete tinere cu. . . soții cu sutele, și ar fi putut avea morminte sub. . . Păi, Egiptul stăpâna lumea. Lumea era chiar la picioarele lui, iar el era moștenitorul fiecărei părți din aceasta. Dar uitându-se în Scriptură și văzând ziua în care trăia, și știind că Ceva în el, acea Sămânța predestinată a lui Dumnezeu a început să lucreze!

254 Nu-mi pasă cât de populari ați putea fi, sau cât *aceasta* ați putea fi, ai putea fi un prezbiter, ai putea fi un pastor, ai putea fi *una, alta*, sau *cealaltă*, dar dacă acel Cuvânt de Viață Eternă prin Cuvântul lui Dumnezeu a fost predestinat în tine, și tu vezi lucrul aproape, acesta intră în acțiune, mișcându-se *asa*. [Fratele Branham pocnește din degete de câteva ori—Ed.] Începe să iasă! Începeți să-L înțelegeți!

255 Și el a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon, pentru că a socotit ocară lui Cristos bogăție mai mare decât toate comorile Egiptului sau ale lumii. El a prețuit Asta. Observați ce a făcut, a urmat Acest lucru. Imediat, a fost imediat alungat de poporul lui, poporul care îl iubea odinioară.

256 S-ar putea să vă coste tot ce aveți. S-ar putea să vă coste căminul, s-ar putea să vă coste prietenia voastră, s-ar putea să vă coste grupul vostru de cusut, S-ar putea să vă coste locul vostru la Kiwanis. S-ar putea. Eu nu știu ce vă va costa, dar vă va costa tot ce este lumesc sau tot ce are legătură cu lumea. Va trebui să vă separați de tot ce este lumesc. Va trebui să faceți asta.

257 Moise a lăsat totul deoparte și a plecat în pustie cu un toiag în mână. Amin! Zilele treceau una după alta. Și mă întreb dacă s-a gândit că a făcut o greșală? Nu.

258 De multe ori oamenii pornesc, și spun, „O, voi face asta. Slavă lui Dumnezeu, înțeleg Asta!” Să râdă cineva de voi și să-și bată joc, „Probabil m-am înșelat.”

259 El a spus, „Cei ce nu pot suporta pedeapsa sunt feciori din curvie și nu fii ai lui Dumnezeu.” Vedeți, sunt agitați emoțional. Vedeți, sămânța despre care am vorbit mai devreme, acel suflet nu a fost acolo de la început. El a fost uns cu Duhul, și el a

făcut tot felul de lucruri. O, voi, ei. . . Când duhul vostru este uns, puteți. . . Este Duhul Sfânt adevărat, autentic, și tot ai putea fi un diavol.

260 „O,” spuneți voi, „Frate Branham!”

261 Profeteți falși! Biblia a spus, „În zilele din urmă vor fi profeteți falși.” Isus a spus, „Se vor ridica cristoși falși.” Nu „Isuși falși,” acum, nimeni nu stă pe loc pentru asta; ci „cristoși falși.” *Cristos* înseamnă „unșii.” Unși fals; ei sunt unși, dar în esență, sunt falși, și fac mari semne și minuni, vorbesc în limbi, dansează în Duhul, predică Evanghelia.

262 Iuda Iscarioteanul a făcut asta! Simion. . . sau nu, vă rog să. . . Caiafa a prorocit! Balaam, fățarnicul! Sigur, a făcut toate semnele, totul, toate mișcărilor religioase.

263 Dar, vedeți, dacă puneți o sămânță de neghină și o sămânță de grâu în același răsad și turnați apă peste ele și le ungeți, ambele se vor bucura. Ambele vor crește cu asta, aceeași apă. „Soarele răsare peste cei buni și peste cei răi, și ploaia cade peste cei buni și peste cei răi, dar după roadele lor îi veți cunoaște.” Cum puteți evita să vă aliniați cu Cuvântul? Amin. Vedeți ce vreau să spun? „Apa cade peste cei buni și peste cei răi,” unși.

264 Isus a spus, „Vor veni la Mine în ziua aceea și vor zice „Doamne! Doamne! Nu am scos eu draci? Nu am profetit eu? Nu am făcut eu lucruri mari în Numele Tău?”” El va spune, „Lucrători ai fărădelegii, depărtați-vă de la Mine, nici măcar nu vă cunosc. Duceți-vă în focul cel veșnic care a fost pregătit pentru diavolul și îngerii lui.” Vedeți? Ce Cuvânt! Falși. Se închină în zadar, se luptă în zadar. De ce faceți asta când nu ar trebui? De ce luați un înlocuitor când Cerurile sunt pline de autenticitate? Vedeți? Nu trebuie să faceți asta.

265 Acum îl găsim pe Moise uns, nimic nu-l mai putea face să se întoarcă. Proprii lui frați l-au refuzat; asta nu l-a oprit. A plecat drept înainte în pustie. Și într-o zi acolo, l-a întâlnit pe Dumnezeu față în față, cu un Stâlp de Foc care plutea într-un rug. A spus, „Moise, scoateți încălțăminte din picioare, locul pe care tu stai este Sfânt. Căci am auzit plânsetele poporului Meu, și am auzit gemetele lor, și îmi amintesc făgăduința Mea din Cuvânt. Și Eu cobor și te voi trimite acolo să-i scoți afară.” Cu siguranță. El l-a întâlnit pe Dumnezeu față în față, a vorbit cu El. A fost însărcinat de Dumnezeu.

266 Dumnezeu s-a întors imediat, același Stâlp de Foc, și a adevărit acel profet care era acolo pe munte; ca să dovedească că era așa, când El a luat mâinile lui și a înfăptuit tot felul de miracole și lucruri. O, au avut imitatori. O, sigur. Au fost Iambre și Iane, care au stat chiar acolo și au făcut același lucru pe care l-au făcut ei. Dar cine era originalul? Vedeți? De unde a pornit? A venit din Cuvânt? A fost ora potrivită?

267 Și știți că același lucru este făgăduit din nou în zilele din urmă? „După cum Iambre și Iane s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia, se împotrivesc Adevărului ca unii care sunt stricați la minte.” Vedeți, în zilele din urmă. Și fac același lucru, (imită totul), direct în aceeași râpă, „Scroafa se duce la mocirla ei, și câinele la voma lui.”

268 Voi Penticostalii, care ați ieșit din acele organizații cu ani în urmă și le-ați blestemat, tații și mamele voastre; și voi v-ați întors drept înapoi și ați făcut același lucru ca și ei, și acum chiar aceeași mocirlă și vomă. Vedeți? Dacă acest lucru a făcut Biserica să vomite la începutul epocii Penticostale, o va face să vomite din nou astăzi. Vedeți? Așa trebuie să fie, oricum, este pleava, trebuie să vină. Ciucurile nu poate fi singurul; trebuie să vină coaja, vedeți, purtătorul. Acum trăim în zilele din urmă, urmăriți lucrurile făgăduite pentru această oră.

269 Urmăriți-l pe acest Moise confirmat. Să știți! Când el a ajuns afară acolo, unii dintre proprii lui frați s-au întors împotriva lui, au vrut să facă o organizație. Au spus, „Te comporti ca și cum ai fi singurul om sfânt dintre noi.” „Toată adunarea este sfântă,” a spus Core și Danan. „Să alegem bărbați și să facem ceva.”

270 Moise, el. . . Mi-a părut rău de el. A coborât și a spus, „Doamne. . .” S-a aruncat la pământ înaintea altarului și a spus, „Doamne!”

271 Dumnezeu a spus, „Separă-te de ei. M-am săturat.” A deschis pământul și i-a înghițit. Asta a fost tot. Vedeți, el și-a cunoscut însărcinarea.

272 Dumnezeu nu lucrează cu organizații, nu lucrează cu grupuri. El lucrează cu omul individual. Așa este. Întotdeauna. Nu în grupuri; individual, o persoană. În zilele din urmă, El a spus, „Eu stau la ușă și bat, și dacă vreun om. . .” (nu „vreun grup”) „. . . vreun om va auzi Glasul Meu, voi. . . și Mă ascultă, voi intra la el și vom cina.” Vedeți, „Dacă vreun om poate auzi.”

273 Cum poate—cum ar putea acest microfon să-mi reproducă glasul dacă nu ar fi fabricat așa? Aș putea striga la acea tablă, cu toată puterea, și nu ar folosi la nimic. Pentru că acesta este rânduit, și făcut, creat, un microfon. Și dacă Cuvântul lui Dumnezeu este în voi prin rânduiala mai dinainte a lui Dumnezeu, în voi, „Oile Mele ascultă Glasul Meu. Ele recunosc ora Mea. Pe un străin nu-l vor urma.” Vedeți? Mai întâi trebuie să fie asta. „Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl, ei vor veni.” Fiecare dintre ei, vedeți.

274 Acum el merge mai departe, la sfârșitul vieții aici. El a trecut doar. . . Observați când a ajuns la capătul drumului.

275 Și încheiem acum pentru că se face târziu, e zece fără douăzeci și cinci de minute. Observați. Acum, acasă, ora asta e devreme. Pe la ora două sau trei începem să spunem, „Ascultă,

se face cam târziu.” Vedeți? Vedeți? Dar acum, eu am predicat multe seri, toată seara.

²⁷⁶ Pavel a predicat aceeași Evanghelie în ziua lui, și un tânăr a căzut de pe un—un zid și a murit. Și Pavel, cu aceeași ungere, cu aceeași Evanghelie, și-a pus trupul asupra lui, și el a revenit la viață. Ei erau interesați. Biserica era în formare. Ceva se întâmpla. Observați ce s-a întâmplat aici.

²⁷⁷ Moise, când a coborât . . .

²⁷⁸ Acest om bogat, când a coborât, sau, tânărul dregător despre care am vorbit, tot religios, și aparținea la biserică și așa mai departe, bun, educat, un om de afaceri foarte bun, și așa mai departe, când a ajuns la capătul drumului, a început să strige, „Nu am unde să pășesc!” Unde era conducerea lui? El a fost condus de biserica lui, care este moartă. A fost condus de lumea moartă, și acolo nu era niciun loc unde să meargă în afară de ceea ce lumea îi pregătise: iadul.

²⁷⁹ Dar iată că vine Moise, un slujitor credincios care a socotit ocară lui Cristos o comoară mai mare decât toate bogățiile Egiptului. Și el a ajuns la capătul drumului, un bătrân, de o sută douăzeci de ani. A urcat pe munte, și el a știut că moartea îl aștepta, și a privit spre țara făgăduită. Și s-a uitat; acolo alături de el, era Conducătorul lui, Stâncă. A pășit pe Stâncă, și Îngerii lui Dumnezeu l-au purtat în Slava—Slava lui Dumnezeu, în sânul lui Dumnezeu. De ce? Opt sute de ani mai târziu, el încă era condus de Conducătorul lui.

²⁸⁰ Îl găsim acolo pe Muntele Schimbării la Față, stând acolo cu Ilie, vorbind cu Isus înainte ca El să meargă la cruce, opt sute de ani după moarte. Cel pe care el l-a prețuit, ocară slujbei lui, bogăție mai mare decât popularitatea lumii și toți banii lumii, Conducătorul lui încă îl conducea. O, vai! El a fost condus! Conducătorul lui, El l-a condus prin moarte, umbrele morții. A fost condus la mormânt. Sute de ani mai târziu, stătea din nou acolo pentru că, în tinerețe, el a ales conducerea Duhului Sfânt. Numele lui va fi cunoscut când nu va mai exista Egiptul sau bogății. Când piramidele vor fi pulbere, și când Egiptul nu va mai fi Egipt, Moise va fi nemuritor printre oameni pentru că el a acceptat conducerea lui Cristos în loc să meargă pe calea pe care a mers biserica lui.

²⁸¹ Mai sunt și alții care au făcut același lucru. Uitați-vă la Enoh. A umblat cu Dumnezeu timp de cincisute de ani, apoi primise mărturia că „Este plăcut lui Dumnezeu.” Dumnezeu a confirmat asta, și a spus, „Nu este nevoie să mori, vino doar Acasă în această după-amiază.” Și el s-a dus sus.

²⁸² Și Ilie. După ce a muștrătat femeile cu părul tuns scurt și așa mai departe, așa cum a făcut în ziua lui, Izabele machiate, după ce s-a săturat de asta, și—și a făcut tot ce a putut, și toți acei preoți îl batjocoreau, și toate celelalte, a coborât la râu într-o

zi. Și chiar dincolo de râu erau cai înhămați la o tufă acolo, un car de foc și cai de foc. A urcat în el, și și-a aruncat mantaua la următorul profet care urma să-i ia locul, și s-a dus în Cer. El a acceptat conducerea Vieții Eterne, pentru că era Cristos care era în Ilie. O! Da, domnule!

²⁸³ Ce era aceasta? „Urmează-Mă!” Acum voi trebuie să vă alegeți conducătorul. Trebuie să-l alegeți, prieteni. Uitați-vă în oglinda lui Dumnezeu, Biblia, și vedeți unde sunteți în seara aceasta.

²⁸⁴ O mică poveste. Un băiețel, odată, locuia la țară. Nu văzuse niciodată o oglindă, și venise în oraș să o viziteze pe sora mamei lui. Și ea avea o casă. . . și casele de modă veche aveau o oglindă pe ușă; nu știu dacă vă amintiți asta sau nu. Dar acest băiețel, nu mai văzuse o oglindă. Așa că se juca prin casă și s-a uitat în. . . „Ha?” S-a uitat la acel băiețel. Și a făcut cu mâna, și băiețelul a făcut cu mâna. Și s-a tras de ureche, și băiețelul s-a tras de ureche. Și tot așa. A continuat să meargă, aproape, apoi s-a întors și a spus, „Mama! Eu sunt acela!” Eu sunt acela.

²⁸⁵ Cum arătați *voi*? Ce urmați *voi*? Ce am făcut noi? Voi trebuie să vă alegeți *conducătorul*. Alegeți astăzi. Voi alegeți Viața sau moartea. Alegerea voastră va hotărî destinația voastră Eternă, ce alegeți voi. Amintiți-vă, Isus a spus, „Urmează-Mă.” Și voi sunteți invitați în seara aceasta să faceți asta. Și să-l urmați pe El spre Viață Eternă, trebuie să veniți în condițiile Lui, exact, Cuvântul. Nu pe baza crezului, nici pe baza opiniei publice, nu pe baza la ce crede oricare altul despre asta, ci pe baza la ce a spus Dumnezeu despre asta.

²⁸⁶ Voi spuneți, „Păi, Frate Branham, cunosc o femeie cât se poate de bună, ea face *asta*. Cunosc un om care a trecut prin *asta*.”

²⁸⁷ Nu ajută la nimic ce au făcut ei. Cuvântul lui Dumnezeu, El a spus, „Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, al Meu să fie Adevărul.” Trebuie să veniți în condițiile Lui, veniți în condițiile Lui, Cuvântul. Nu puteți veni prin crez. Nu puteți veni prin denominațiune. Nu puteți amesteca Asta așa. Există un singur lucru pe care îl puteți face: acceptați-L în condițiile Lui, că vreți să muriți față de voi înșivă și toate gândurile voastre, și să-L urmați. „Scăpați de toate lucrurile lumii, și urmați-Mă.”

²⁸⁸ Știu că este un Mesaj pătrunzător, și dur, frate. Dar nu am venit aici și nu am ales un—un mesaj pentru oameni doar ca să încerc să-i fac să cânte, să strige, să urle. Am fost în adunări de păgâni unde au făcut același lucru. Pe mine mă interesează viața voastră. Eu sunt un slujitor al lui Dumnezeu care va trebui să dau socoteală înaintea lui Dumnezeu într-o zi, și slujba pe care Domnul mi-a dat-o a fost adevărată de mii de ori înaintea voastră.

²⁸⁹ Amintiți-vă, Isus a spus, „Urmați-Mă. Urmați-Mă. Scăpați de ce aveți, și urmați-Mă.” Și este singurul mod să aveți Viață Eternă. Este singurul remediu care l-a dat acestui om, a fost singurul remediu care l-a dat acestui om de afaceri, este singurul remediu pe care El îl dă oricui. Alegerea Lui, El își ia decizia, este perfectă de fiecare dată. Și noi trebuie să-l urmăm pe *EL*, este singurul mod prin care să avem Viață Eternă. Deci conducerea lui Dumnezeu este: urmați Cuvântul adevărat al orei prin Duhul Sfânt.

Să ne plecăm capetele.

²⁹⁰ Vă voi adresa o întrebare, și vreau ca să fiți foarte sinceri. Aș dori ca sora să cânte asta pentru mine, *Aud Chemarea Mântuitorului Meu*. Știu că este o chemare la altar de modă veche. Și frate, soră, după cum vedem, urmăriți ce se întâmplă astăzi. Acum cu capetele plecate, gândiți-vă doar pentru un minut, urmăriți ce se întâmplă.

²⁹¹ Ați citit ziarul săptămâna trecută, ce a spus acel bărbat din Anglia? Că „Răstignirea lui Isus Cristos a fost doar o simulare, a fost aranjată între El și Pilat.”

²⁹² Ați văzut ce a spus acest teolog American? A spus că „Isus a fost doar adormit cu mandragore.” Mulți dintre voi, teologi, știți, acolo în Geneza, unde este menționat mandragorele. Te va adormi de parcă ai fi mort, inima abia îți va bate timp de două sau trei zile la rând. „Și când I-au dat oțet și fiere,” au spus, „ca asta era buruiană de mandragoră. Și L-au pus acolo în mormânt, și El a dormit acolo timp de trei zile. Și, bineînțeles, când s-au dus acolo, L-au găsit umblând de colo colo.” Vă puteți imagina asta? Teologi, seminarii, credințe fictive. Atunci cum ar fi posibil. . . În primul rând, Biblia a spus că El l-a refuzat, când I-au pus oțet și fiere în gură.

²⁹³ Și încă ceva, dacă ar fi așa, atunci de ce acei ucenici „care au venit și L-au furat,” de ce și-au dat viețile lor în martiriu pentru El? Și au căzut, nici măcar nu s-au considerat vrednici să moară așa cum a murit El; i-au întors cu capul în jos și într-o parte pe cruci și așa mai departe. Și dacă ei erau. . . dacă știau că El era un fățarnic și dacă ei înșiși erau fățarnici, cum și-ar fi putut da ei viața pentru El așa?

²⁹⁴ O, vedeți, este această zi intelectuală în care trăim. Educația, civilizația, și tendințele moderne ale zilei, sunt toate de la diavolul. „Civilizația de la diavolul?” Da, domnule! Biblia spune că așa este. Această civilizație are moarte. „Vom avea o civilizație ca aceasta în lumea cealaltă?” Nu, domnule! Vom avea un alt fel de civilizație. Educație, toate aceste lucruri, sunt de la diavolul; știința pervertește lucrurile naturale, făcând altceva.

²⁹⁵ Observați ce v-au făcut ei acum. Când domnișoare tinere. . . *Reader's Digest* a spus, săptămâna de după. . . acum două luni, cred că așa a fost. *Reader's Digest* a spus că „Bărbați tineri

și femei tinere traversează vârsta mijlocie, femeile sunt la menopauză între douăzeci și douăzeci și cinci de ani.” Încă o generație, nu vor fi nimic altceva decât... Va arăta groaznic. Vedeți? Ce creaturi vor fi, ramolite, murdare. Uitați-vă la—uitați-vă la duh, uitați cum duhul din biserică a devenit, hibrid, amestecat cu lumea. O, ce oră! Fugiți, copilași! Fugiți! Fugiți la Cruce! Veniți la Cristos, lăsați-L să vă conducă.

²⁹⁶ În timp ce avem capetele plecate, ochii închiși, și vă rog plecați-vă inima, în același timp. Vreți? Vreau să vă adresez o întrebare. Vă uitați cu adevărat la voi înșivă, față de Dumnezeu? Și simțiți că nu sunteți unde ar trebui să fiți în acest moment? Pentru că Răpirea ar putea să vină oricând. Vedeți, va veni.

²⁹⁷ Vor fi doar, dacă—dacă afirmația pe care am făcut-o mai devreme este adevărată, vor fi doar vreo cinci sute de oameni în Răpire, care sunt în viață, care vor fi schimbați. Păi, luând în considerare toată Creștinătatea laolaltă, Catolici și toți, sunt doar cinci sute de milioane de oameni, vedeți, care declară Creștinătatea. Și unul dintr-un milion, vor fi cinci sute de oameni. La fel de mulți oameni mor în fiecare zi, peste tot în lume, de care nici măcar nu putem ține cont. Vedeți, va veni, și nici măcar nu veți știi. Oamenii vor continua să predice și să spună... Vedeți, și totul va fi trecut.

²⁹⁸ Așa cum a spus Isus. Ei au spus, ucenicii au spus, „De ce zic cărturarii, zic că „întâi trebuie să vină Ilie?”

²⁹⁹ El a spus, „El deja a venit și nu voi l-ați cunoscut, ci au făcut cu el ce au spus că vor face.”

³⁰⁰ Știți că nu sunteți împăcați cu Dumnezeu și ați dori să fiți amintiți în... la Dumnezeu, ca Dumnezeu să vă împace inima cu Dumnezeu. Ați vrea smeriți acum, în acest moment de liniște, să ridicați mâinile? Nu contează cine sunteți, vreți să faceți asta? Spuneți, „Îmi voi ridica mâinile către Dumnezeu.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze.

³⁰¹ Vă priviți în Oglindă? Vă întreb în Numele lui Cristos, vă priviți în Oglinda lui Dumnezeu?

[Un frate vorbește în limbi. Un frate tălmăcește—Ed.] Amin.

³⁰² Vreau să întreb un singur lucru. Câți de aici sunteți Penticostali? Ridicați mâna, care sunteți Penticostali. Practic toată lumea. Acum, câți de aici declarați că sunteți Creștini? Ridicați mâinile, oriunde v-ați afla, declarați că sunteți Creștini. Știți că Biblia a vorbit despre asta, că acest lucru se va întâmpla?

³⁰³ Exact asta s-a întâmplat în Vechiul Testament când se întrebau ce să facă, cum puteau să scape de la asediul care venea. Duhul S-a coborât peste un om și el a prorocit și le-a spus unde să-l întâmpine pe vrăjmaș, cum și ce l-ar fi biruit pe vrăjmaș. Acela era Vechiul Testament, la fel ca și Noul.

³⁰⁴ Acum, unii dintre voi ar putea spune, „Omul acela, o, nu a fost așa.” Dar dacă este așa? Voi spuneți, „O, am mai auzit asta.” Dar dacă *aceasta* este așa? Vedeți, asta dovedește atunci că aici sunt mulți care au nevoie de o schimbare a inimii, dacă acesta este Duhul Sfânt care vorbește. Sunt lucruri care trebuie făcute, așa că acum depinde de voi.

Așa cum sunt, fără nicio pledoarie,
Dar fiindcă Sângele Tău a fost vărsat pentru
mine,
Și Tu inviți. . .

Așa te-a chemat El chiar atunci.

. . . la Tine,
O Miel al lui Dumnezeu, . . .

„Voi scoate din voi acea inimă împietrită, și vă voi da o inimă de carne, care Mi se va supune.” Vedeți?

. . . vin!
Așa cum sunt, Tu mă vei primi,
Vei. . .

Vă veți face alegerea în această seară? Puteți alege pe care vreți.

. . . curățit.

Voi spuneți, „Am mai auzit asta.” Dar s-ar putea să fie *ultima* dată când mai auziți.

Pentru că, cred făgăduința Ta,

Chemările la altar de modă veche, sunt demodate astăzi, dar Dumnezeu încă lucrează prin acestea. Nu-L puteți simți cum lucrează în voi, biserică?

. . . eu vin!

³⁰⁵ [Fratele Branham începe să fredoneze *Așa Cum Sunt*—Ed.] O, gândiți-vă, astăzi, inimile devin de piatră, pline de lume, indiferente, membri de biserică, căldicei, ca acel bogat, tânărul dregător; și nu știu că marele Duh Sfânt stă, și bate la ușă în această Epocă Laodiceană. „Cel care aude Glasul Meu (Cuvântul), și deschide inima, voi intra la el și voi cina cu el.”

³⁰⁶ Și Duhul vorbind prin acest frate acum câteva minute, a spus, „Voi scoate din voi acea inimă împietrită, și vă voi da o inimă de carne, înclinată spre Dumnezeu.” Uitați-vă cum a devenit acum, doar o—o emoție, intelectuală. Vedeți? Nu o inimă înduioșată plină de dragoste și dulceață pentru Cristos.

³⁰⁷ Nu vă doriți o astfel de inimă? Cum veți sta înaintea lui Cristos cu o concepție intelectuală despre El? Trebuie să acceptați Viața Eternă.

. . . a fost vărsat. . .

Pregătirea s-a făcut prin Sânge.

Și Tu inviți . . .

Ce a făcut El? Și-a vărsat Sângele. Și acum vă invită, „Veniți.”

. . . la Tine,

O Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!

³⁰⁸ Haideți, fiecare Creștin, să ridicăm mâinile în liniște acum și să ne rugăm.

³⁰⁹ O Dumnezeule, te rog, Doamne, înțelege această zi în care trăim. O, este atât de greu, Tată. Satan a făcut atât de multe oamenilor. Inimile lor au devenit de piatră. Duhul Tău vorbește direct; Cuvântul Tău vine, adeverește; dar experiența nașterii din nou, de modă veche, ei sunt . . . a devenit o concepție intelectuală denominațională, multă muzică, mult strigăt și multă agitație. Dar, de fapt, acea inimă de carne, acel Duh, acea Viață Eternă, cu certitudine a devenit străină bisericii.

³¹⁰ Dumnezeule, inima mea se frânge, și eu un—un păcătos mântuit prin harul Tău. Mă face să mă simt atât de rău, Tată, să văd biserica pentru care Tu ai murit, biserica care încerci să o răscumperi. Mă gândesc la vedenia care tocmai ai dat-o despre biserica Statelor Unite și din alte țări. Ce înfățișare îngrozitoare avea de striptease rock-and-roll. Dar la un moment dat am văzut alta apropiindu-se, binecuvântată.

³¹¹ Mă rog, Tată, dacă cineva dintre cei de aici în seara aceasta care sunt rânduiți la Viață, sau care ar dori să O accepte, acesta să fie momentul în care să facă acest lucru. Îngăduie, Doamne. Zdobește acum inima de piatră, inima veche a lumii. Și dacă își doresc pace, dacă vor ceva care să-i satisfacă, ceva care să le dea siguranță, fie ca ei să accepte conducerea lui Cristos în seara aceasta care să-i conducă la o—o Pace care întrece orice pricepere, o Bucurie de nedescris și plină de slavă, sau chiar ceva care nici chiar moartea nu poate vătăma. Îngăduie acest lucru, Tată.

³¹² Acum, cu mâinile ridicate, mă întreb dacă . . . Câți din clădire ar vrea să spună acum, „Mă ridic.” Acum, nu contează cine stă lângă voi; Dumnezeu este cel care vă vorbește. Și voi vreți cu adevărat să fiți un Creștin adevărat. Vedeți? Orice va . . . Doar dacă nu este o imitație; o, așa prefera să ies și să fiu în lume. Cred că și voi.

³¹³ Acum, examinați-vă cu Cuvântul, cu Mesajul. Examinați cum ar trebui să fie un Creștin adevărat: auster, iubitor, nu unul din acest Creștinism modern. Păi, este slab, flexibil, pe jumătate mort, putred, hibridizat. Vedeți, nu este Creștinismul adevărat; trăiesc în orice fel, și aparțin bisericii. Nu doriți acea dulce părtășie cu Cristos, Duhul Sfânt, care este . . . conformitatea inimii voastre cu Cuvântul, să vă apropiați de Cristos? Dacă vreți asta și ați dori ca Dumnezeu să vă vadă poziția în această seară chiar în acest grup de persoane, dacă veți face acest lucru.

314 Voi spuneți, „Va însemna asta ceva, Frate Branham?”

315 O, da. Sigur că da. „Dacă vă rușinați cu Mine înaintea oamenilor, Eu mă voi rușina cu voi înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri. Dar cine Mă va mărturisi și va sta pentru Mine în această țară, Eu voi sta pentru el în Țara aceea. Îl voi mărturisi înaintea Tatălui Meu.”

316 Acum, indiferent cine ești, femeie, bărbat, băiat, fată, oricine ai fi, Creștin sau nu, slujitor, diacon, orice ai fi, dacă doar vei crede cu toată inima, doar pentru o clipă, și vei face doar atât ca să-i arăți lui Dumnezeu că ești sincer. „Dumnezeule . . .”

317 „Acum uite, eu sunt Penticostal,” tu spui. „Eu sunt *asta*,” sau orice ai fi. „Eu susțin că dansez în Duhul. Dar, Frate Branham, credeam că atât timp cât avem *asta*, Îl avem.” Nu Îl aveți.

318 Dacă credeți că sunt profetul lui Dumnezeu, ascultați Cuvintele mele. Vedeti? *Asta* e o înșelăciune în zilele noastre. Nu a spus Biblia, „Va fi atât de asemănător încât i-ar înșela pe cei Aleși dacă ar fi cu puțință”? Cei *Aleși*, „în suflet.”

319 Dar dacă ați dansat în Duhul, și încă cu lucrurile lumii, ceva este în neregulă. Dacă vorbiți în limbi; Pavel a spus, „Pot vorbi cu limbi omenești și îngerești, și totuși să nu fiu mântuit.” Aha, ambele feluri, vedeți. „Pot avea toate emoțiile, pot avea credință, pot predica Evanghelia, pot da toate bunurile mele pentru hrana săracilor, pot duce Cuvântul în câmpurile misionare în toată . . . și totuși nu sunt nimic.” Vedeti? Este acel Interior din interior, frate. Acel . . . Duhul vostru se destramă când muriți, își ia zborul, dar sufletul trăiește. Înțelegeți?

320 Acum uitați-vă la voi. Sunteți cu adevărat un Creștin Biblic autentic, plini de dragostea lui Dumnezeu? Vă amintiți, Biblia a spus, în zilele din urmă când va veni acest timp, El a spus, „Un înger care însemna a trecut prin biserici, a trecut prin cetăți, și i-a pecetluit *doar* pe cei care au suspinat și au gemut din pricina urâciunii care se săvârșea în cetate.” Așa este? Ezechiel 9, știm că este Adevărul. Îngerul care însemna s-a dus și le-a pus un Semn pe cap, pe frunte, i-a pecetluit, „Pe cei care au suspinat și au gemut.”

321 După aceea au venit îngerii nimicitori din cele patru colțuri ale pământului, care vor veni imediat, îi vedem venind, începând imediat războaie care vor extermina întregul pământ. Nu era nimic de care nu se puteau atinge, cu excepția celor care aveau Semnul.

322 Acum alegeți. . . Vă este inima atât de preocupată de păcătoși, și de felul cum acționează biserica și oamenii, încât puteți suspina și geme pentru asta zi și noapte? Dacă nu este așa, mă întreb. Este Scriptura.

323 Ați vrea să vă ridicăți și să spuneți, „Dragă Dumnezeule, nu mă ridic pentru că Fratele Branham a spus așa, ci am auzit

Cuvântul Lui spunând *acest* lucru, și voi face *așa*. Înaintea Ta, Doamne, mă ridic. Sunt în nevoie, Doamne. Te vei îngriji de nevoile mele în această seară, aici, în acest loc? Mă ridic.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. „Sunt în nevoie, aș vrea ca Tu să ai milă de mine.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Vreau să fiu genul de Creștin care. . .”

³²⁴ Acum, amintiți-vă, persoana care stă lângă voi este același lucru ca și voi. Vreau să vă întindeți, să-i luați mâna și să spuneți, „Frate, soră, roagă-te pentru mine acum. Vreau să te rogi pentru mine. Eu—eu. . .” Spuneți cu toată sinceritatea Creștină, „Roagă-te pentru mine. Eu voi. . . Eu—eu—eu vreau să fiu împăcat cu Dumnezeu. Tu roagă-te pentru mine, iar eu mă voi ruga ca Dumnezeu să-ți dea ție ocazia.”

³²⁵ Eu—eu știu că suntem. . . Nu mai putem sta aici prea mult; vedeți asta. Suntem—suntem la timpul sfârșitului. Toți care credeți asta, spuneți, „Amin.” [Adunarea spune, „Amin!”—Ed.] Suntem. . . Nu a mai rămas nimic. S-a terminat totul. Bisericele se îndreaptă spre consiliul Ecumenic. Lumea, ea. . .

³²⁶ Fiți atenți! Știți ce spune Domnul despre Los Angeles și despre aceste locuri de aici? „Este sortită pieirii!” Vă amintiți ce v-am spus, cu vreo doi ani în urmă, cum că avea să vină acel cutremur în Canada sus aici, Alaska? Vă spun că și „Hollywood și Los Angeles alunecă în ocean. California, ești condamnată! Nu doar California; ci tu, lume, ești osândită! Biserică, dacă nu te pui în ordine cu Dumnezeu, ești osândită!” AȘA VORBEȘTE DŪHUL SFÂNT!

³²⁷ M-ați auzit vreodată să folosesc acel Nume fără să vină la împlinire? Vă întreb! Mă cunoașteți de douăzeci de ani. V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului fără să vină la împlinire? Dacă tot ce v-am spus vreodată că se va întâmpla, s-a întâmplat, spuneți, „Amin.” [Adunarea spune, „Amin!”—Ed.] Vedeți? Vă spun, acum este ceasul, mai bine să vă pregătiți, noi cu toții.

Acum să ne rugăm toți unii pentru ceilalți:

³²⁸ Dragă Dumnezeu, în timp ce stăm aici în această seară, un popor pe moarte, cu fețele întoarse spre pământ, spre țărână. Noi doar. . . Ne-ai dat această predică pătrunzătoare, Doamne. Vedem exemplul a doi oameni. Unul dintre ei, fiind un om religios, mergea la biserică dar a refuzat conducerea la Viața Eternă. Și celălalt a refuzat faima lumească și s-a întors spre Viața Eternă. Și vedem condițiile în care se află amândoi, în seara aceasta, conform Bibliei: omul bogat este în chin, iar Moise este în Slavă.

³²⁹ Tată, vrem să fim ca Moise. Vrem să fim conduși de Fiul Tău Sfânt, Isus Cristos, la Viața Eternă. Dăruiește-O inimilor noastre în această seară, Doamne. Smulge inima veche de piatră; pune în noi inima nouă, o inimă de carne, inima cu care Tu

poți vorbi și cu care poți lucra, iar noi nu vom fi aroganți nici diferiți. Fie ca Duhul Sfânt să nu plece niciodată, Doamne. Fie ca El să vină și să-i consacre pe acești oameni. Să le vorbească; să smulgă voia lor de piatră, și să pună în ei voia lui Dumnezeu. Mântuiește pe fiecare, Tată. Dă-ne din dragostea Ta. Adu-ne la un punct, Doamne, în care să ne îndepărtăm de toată partea emoțională, la partea adevărată solidă a simțului. . . partea profundă, profunzimea Duhului, bogățiile lui Dumnezeu, împărăția Duhului în inimile noastre. Îngăduie acest lucru, O Mare Conducător, mare Duh Sfânt, înainte să-Ți iei zborul în ceruri cu Biserica Ta.

³³⁰ O Dumnezeule, lasă-mă și pe mine să plec, Doamne. Nu mă lăsa în urmă, Isuse. Lasă-mă să merg cu Tine, Tată. Nu vreau să rămân aici pe acest pământ ca să fiu martor la aceste necazuri care vin. Nu vreau să rămân aici în această nebunie. Nu vreau să rămân aici când arătări hidoase. . . oamenii își pierd mințile. Ne uităm la omul care încearcă să se comporte ca fiarele și să arate ca fiarele; și femeile care încearcă să arate ca niște animale, cu machiaj pe față. Știind că aceste lucruri sunt prezise că se vor întâmpla, că lucrul se va întâmpla, vor înnebuni atât de tare încât vor veni lăcuste cu părul ca femeile ca să le bântuie pe femei; și dinți ca de lei, și lucrurile pe care Tu le-ai spus, starea mentală a oamenilor va fi complet dusă. Vedem asta în desfășurare chiar acum, Doamne. Ajută-ne! Întoarce-ne la mintea sănătoasă a lui Cristos Isus Domnul nostru.

³³¹ O Mare Conducător al Vieții Eterne, acceptăm făgăduința Ta în această seară, Tată. Mă rog pentru acești oameni. Mă rog pentru fiecare dintre ei, în Numele lui Isus Cristos, Doamne. Mă rog ca Cristos Fiul lui Dumnezeu să vină în inimile fiecăruia dintre noi, Doamne, și să ne modeleze și să ne facă făpturi noi în Isus Cristos. Îngăduie acest lucru, Doamne Dumnezeule.

³³² Te iubim. Și vrem ca atitudinile noastre. . . schimbarea noastră să aibă loc în noi, astfel încât să putem fi copiii Tăi, să simțim Duhul Tău mișcându-se în inimile noastre, Doamne, să ne sensibilizeze și să ne ducă la conștientizarea acestei epoci nebune în care trăim. Îngăduie, Dumnezeule. Când vedem femei tinere atât de prinse în mrejele diavolului, bărbați tineri, minți pervertite, copii, dependenți de droguri, fumând țigări, alcool, imoralitate, Edenul Satanei.

³³³ Dumnezeule, Ți-a luat șase mii de ani, conform Bibliei, să construiești un Eden. Și i-ai pus acolo pe fiul Tău și nevasta lui (mireasa lui), să îl stăpânească. Și Satan a venit și a pervertit totul; el are șase mii de ani, și și-a construit propriul Eden intelectual prin știință, educație și așa-numita inteligență, și el l-a construit într-un haos al morții.

³³⁴ O Dumnezeule, du-ne înapoi în Eden, Doamne, unde nu există moarte, unde nu există întristare. Îngăduie, Doamne.

Stăm smeriți, așteptând ca al doilea Adam să vină după Mireasa Lui. Fă-ne parte din El, Tată. Ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

335 Îl iubiți pe Dumnezeu? Puteți simți. . . Vă dați seama ce încerc să vă spun? Dacă puteți înțelege, doar ridicați mâinile și spuneți, „Înțeleg ce încerci să spui.” Puteți vedea nebunia acestei epoci? Observați cum s-a dus, nu mai există niciun considerent printre oameni. S-a dus! Unde este a noastră. . . ? Chiar și conducătorii.

336 Uitați-vă la Președintele nostru! „Dacă vor Comunism, să-l aibă. Orice vrea poporul, să-l aibă.” Unde este Patrick Henry al nostru, George Washington al nostru? Unde sunt conducătorii noștri care pot apăra un principiu? Nu-i mai avem.

337 Unde sunt bisericile noastre, lucrătorii noștri? Îi vor primi pe oameni doar în perioada de probă, sau vor intra, se vor înscrie la biserică și vor face *asta* sau vor avea o mică senzație sau ceva de genul acesta. Unde sunt acei bărbați ai lui Dumnezeu, acei profeți care se ridică și îndrăznesc să întineze, să sfideze toate lucrurile lumii?

338 Unde sunt acei oameni integri? Unde sunt? Sunt atât de slabi și atât de absorbiți de concepții intelectuale și așa mai departe, încât nu a mai rămas niciunul. O Dumnezeule, ai milă de noi.

339 Aceste arătări hidoase care vin peste pământ. Puteți vedea cum intră oamenii direct în asta. Este o nebunie. Dar când se va întâmpla asta, Biserica va fi plecată.

340 Dumnezeule, lasă-ne să fim acolo. Aceasta este rugăciunea mea către marea Ființă Supranaturală care este în această clădire în această seară, marele Cristos care încă are Viața Eternă. Mă rog Ție, Cristos, în timp ce stau aici cu ochii deschiși, privind biserica pe care Tu ai răscumpărat-o cu Sângele Tău. Dumnezeule, nu lăsa pe niciunul dintre noi să se piardă. Vrem să fim împăcați cu Ține. Astfel curățește-ne, O, Doamne, de toate fărădelegile noastre. Îndepărtează păcatele noastre și toate lucrurile.

341 Te-am văzut vindecându-i pe bolnavii noștri, chiar înviind morții noștri (aduși la viață prin rugăciune), și am văzut întâmplându-se toate aceste lucruri, Tată. Acum adu-ne pe noi înapoi la Viață, spiritual; adu-ne înapoi la conștientizarea Vieții Eterne prin Cristos Isus. Îngăduie acest lucru, Tată. Îți încredințez totul. În Numele lui Isus Cristos.

Până ne vom întâlni! Până ne vom întâlni!
Până ne vom întâlni la picioarele lui Isus;
Până ne vom întâlni!

Uitați-vă la El. Fie ca El să ne îmbuneze.

. . . ne vom întâlni!

Dumnezeu să fie cu voi până ne vom întâlni din nou!

³⁴² Să ridicăm mâinile acum:

Până ne vom întâlni! Până ne vom întâlni!

Fratele Salano, oricine urmează. [Cineva spune,
„Altceva?”—Ed.] Nu. Dumnezeu să vă binecuvânteze. 🐦

65-1207 Conducere
Covina Bowl
Covina, California U.S.A.

ROMANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org